

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเข้มของสตรีกกลุ่มเสี่ยงและสามารถครอบครัวต่อความดื้้อใจ
ในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

จำลองกุลบุตรดี

- 1 มี.ค. 2560

369081 *TH/๐๐/๑๒๓๔*

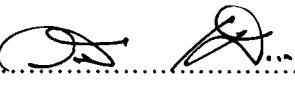
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรแพทยศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ธันวาคม 2559

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ อาจารย์ กลุบุตรดี ฉบับนี้แล้ว เห็นควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

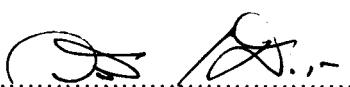
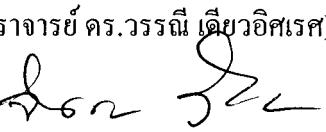
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

.....อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรรณี เดียวอิศรศ)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม
(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา วัชรสินธุ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.รมภรัตน์ ภาคภูป)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา วัชรสินธุ์)
.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.瓦ี กังใจ)

คณะกรรมการสอบอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....คณบดีคณะพยาบาลศาสตร์
(รองศาสตราจารย์ ดร.นุชรี ไชยมงคล)
วันที่ 19 เดือน มกราคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาของจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรรษี เดียวอิศเรศ ประธานกรรมการคุณวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ให้ความรู้ อบรม สั่งสอน ให้คำปรึกษา ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ ช่วยเหลือในการตรวจสอบการแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ให้มีความสมบูรณ์ตลอดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย และที่สำคัญอย่างยิ่งสำหรับผู้วิจัย ท่านอาจารย์ ได้สอดแทรกเนื้อหาต่าง ๆ ทั้งด้านวิชาการและการนำไปใช้ในการปฏิบัติงาน รวมทั้งในชีวิตประจำวัน ได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้วิจัยได้รับรู้ในสิ่งที่ไม่เคยรู้ และทำได้ในสิ่งที่ก่อนหน้านี้ไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะกระทำได้ ท่านอาจารย์ยังคงอยู่ดูประกายให้ได้พบกับความสำเร็จเสมอมา ซึ่งผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งที่ได้รับการคุ้มครองและเป็นกำลังใจในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดมาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ไว้วัฒ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.จินتنا วัชรสินธุ์ และคณาจารย์ในสาขาวิชานา ผลการวิจัย ตลอดจนคณาจารย์ในมหาวิทยาลัยบูรพาทุกท่าน ที่ได้ให้ความรู้ในตลอดการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๕ ท่านจากสถาบันต่างๆ ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา คำแนะนำ ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ร่วมทั้งเพื่อน ๆ พี่ ๆ น้อง ๆ นักศึกษาหลักสูตรพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว ที่ให้การช่วยเหลือ คุ้มครองในเรื่องต่าง ๆ ของผู้วิจัย เสมอมา

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่วนวิริยะวงศ์ สาธารณสุขอำเภอส่วนวิริยะวงศ์ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุภาพตำบล และอาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านที่อำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเข้าหน้าวิจัยที่ทุกท่านในการดำเนินการวิจัยให้สำเร็จ ด้วยดี รวมทั้งขอขอบพระคุณ กลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่กรุณาเสียสละเวลา และให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการวิจัยครั้งนี้ ดูด้วยผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณแม่สำพันธ์ กุลบุตรดี ซึ่งเป็นมารดาของผู้วิจัย ที่คอยให้กำลังใจในยามที่รู้สึกห้อเหตุ เนื่องด้วยลูก ให้อดทนต่ออุปสรรคต่าง ๆ และคุณสนับสนุนในทุกด้านที่ท่านจะสามารถทำได้ให้แก่ผู้วิจัยตลอดมา จนประสบผลสำเร็จใน การศึกษาครั้งนี้ด้วยดี

54920263: สาขาวิชา: การพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว; พย.ม. (การพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว)

คำสำคัญ: การปรับเปลี่ยนความเชื่อ/ ความตั้งใจ/ สตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว

คุณ กุลบุตรดี: ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก (EFFECTS OF CHANGING BELIEF PROGRAM AMONG WOMEN AT RISK AND FAMILY MEMBERS ON INTENTION AND PARTICIPATION IN CERVICAL CANCER SCREENING) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: วรรณี เดียวอิศรศ, Ph.D., จินتنا วัชรสินธุ, Ph.D. 66 หน้า. ปี พ.ศ. 2559.

ความเชื่อเป็นปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี การศึกษาถึงทดลองครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก กลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีไทยชนบท เพศ正宗สาววัยรุ่น จังหวัดอุบลราชธานี ที่มีอายุ 30-60 ปีและสมาชิกครอบครัว ๆ ละ 1 คน ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญและมีอิทธิพลต่อสตรีและสามารถเข้าร่วมโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อ ๆ ได้ คัดเลือกโดยการสุ่มแบบกลุ่มหลายขั้นตอน ตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้ จาก 2 ตำบล จำนวน 60 ครอบครัว โดยให้ตำบลที่ 1 เป็นกลุ่มทดลอง 30 ครอบครัว ให้ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อจากผู้วิจัย 2 ครั้ง ๆ ละ 3 ชั่วโมง ห่างกัน 1 สัปดาห์ โปรแกรมนี้จะทำเป็นรายกลุ่ม กลุ่มละ 10 ครอบครัว โดยมีกิจกรรมหลัก 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างสัมพันธภาพ 2) การสนทนาร่วมกัน 3) การสะท้อนคิด 4) การสรุปผล ตำบลที่ 2 เป็นกลุ่มควบคุม 30 ครอบครัว ได้รับการดูแลตามปกติ เก็บข้อมูลก่อนและหลังการทดลอง โดยใช้แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงเนื้อหาได้ค่าเท่ากัน 1 ผ่านการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นด้วยสัมประสิทธิ์อัลฟารองค์อนบาก ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 0.91 และแบบบันทึกการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติทดสอบค่าที่ และสถิติไคว์สแควร์

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มทดลองภายหลังได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) และมารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) จากผลการวิจัยครั้งนี้ แสดงให้เห็นว่า โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อนี้ช่วยเพิ่มความสามารถคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยงให้สูงขึ้น ได้พยาบาลที่เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการดำเนินงานตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เพื่อให้สตรีกลุ่มเสี่ยงมารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเพิ่มมากขึ้น

54920263: MAJOR: FAMILY NURSE PRACTITIONER; M.N.S. (FAMILY NURSE PRACTITIONER)

KEYWORDS:CHANGING BELIEF / INTENTION / WOMEN AT RISK AND FAMILY MEMBERS

KIT KULBUDDEE: EFFECTS OF CHANGING BELIEF PROGRAM AMONG WOMEN AT RISK AND FAMILY MEMBERS ON INTENTION AND PARTICIPATION IN CERVICAL CANCER SCREENING. ADVISORY COMMITTEE: WANNEE DEOISRES, Ph.D., CHINTANA WACHARASIN, Ph.D. 66 P. 2016.

Belief is an important influencing factor to women's cervical cancer screening behavior. The purpose of this quasi-experimental research was to examine the effect of changing the belief of women at risk and family members on their intention and participation in cervical cancer screening. The sample consisted of 60 married women at risk aged between 30 years to 60 years and their family members residing in Sawangweerawong District, Ubonratchatani Province. Multi-stage cluster sampling was performed to recruit the sample who met the inclusion criteria into the experimental and control groups. Thirty women who were at risk and one family member of each woman from the 1st sub-district participated in the changing belief program performed by the researcher for two sessions, three hours per session, one week apart. This program was conducted in group with 10 families for each group. It contained 4 stages: 1) building relationship, 2) therapeutic communication, 3) reflection, and 4) conclusion. Another thirty women at risk and their family members of the 2nd sub-district participated in the control group and received regular care. Statistical analyses included t-test, means and standard deviation.

The results revealed that the women at risk and their family members in the experimental group had significantly higher mean score of the intention to cervical cancer screening than those in the control group ($p < .05$). The women in the experimental group also had a higher mean score of participation in cervical cancer screening than those in control group ($\chi^2 = 0.002, p < .01$). These findings suggested that the changing belief program could enhance these women for participation in cervical cancer screening. Therefore, nurses could apply this program in order to promote higher usages of the cervical cancer screening service.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๒
สารบัญ.....	๓
สารบัญตาราง.....	๔
สารบัญภาพ.....	๕
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
สมมติฐานงานวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย	5
กรอบแนวคิดการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดการคัดกรองมะเร็งปากมดลูก	9
ปัจจัยที่มีผลต่อการมาตรฐานคัดกรองมะเร็งปากมดลูก	13
แนวคิดการพยาบาลตามรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย	17
3 วิธีดำเนินการวิจัย	24
รูปแบบการวิจัย	24
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	24
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
การตรวจสอบเครื่องมือ	30
การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง	30
วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	35
4 ผลการวิจัย.....	37
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	37

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	ส่วนที่ 2 ความเชื่อเกี่ยวกับมะเร็งปักษ์ดูดและการมาตรวจคัดกรอง มะเร็งปักษ์ดูด.....	39
	ส่วนที่ 3 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรอง มะเร็งปักษ์ดูดของกลุ่มทดลองในระยะก่อนทดลองและหลังได้รับโปรแกรม การปรับเปลี่ยนความเชื่อ ฯ	41
	ส่วนที่ 4 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรอง มะเร็งปักษ์ดูดระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนทดลองและ หลังทดลอง โดยกลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ฯ และ กลุ่มควบคุมได้รับการดูแลรูปแบบตามปกติ	42
	ส่วนที่ 5 ผลเปรียบเทียบการตรวจคัดกรองมะเร็งปักษ์ดูดระหว่างกลุ่มทดลอง ที่ได้รับโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อ ฯ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลรูปแบบ ตามปกติ	43
5	สรุป และอภิปรายผลการวิจัย.....	44
	สรุปผลการวิจัย	44
	การอภิปรายผล.....	45
	ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้	46
	ข้อเสนอแนะเพื่อการนำไปใช้ครั้งต่อไป	47
	บรรณานุกรม.....	48
	ภาคผนวก ก	54
	ภาคผนวก ก	55
	ภาคผนวก ข	57
	ภาคผนวก ค	62
	ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	66

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป.....	38
2 ความเชื่อเกี่ยวกับมะเร็งป้ากมดลูกและการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก.....	40
3 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ ในระยะก่อนและหลังทดลอง.....	42
4 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังทดลอง	42
5 ผลเปรียบเทียบการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลรูปแบบปกติ ...	43

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
2 ความเชื่อเกี่ยวกับความเจ็บป่วย	19
3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง	26
4 ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล	35

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

มะเร็งปากมดลูกเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทย โดยพนเป็นอันดับ 2 ของมะเร็งในสตรีไทยรองจากมะเร็งเต้านม (สถาบันมะเร็งแห่งชาติ, 2558) ในปี พ.ศ. 2551

ประเทศไทยมีประชากรสตรีที่เสี่ยงต่อมะเร็งปากมดลูก 26.09 ล้านคน มีอายุตั้งแต่ 15 ปี จนถึง 45 ปี พนมากที่สุดในสตรีที่มีอายุระหว่าง 45-55 ปี มีจำนวนผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกรายใหม่ ปีละ 10,000 ราย เสียชีวิต 5,216 ราย หรือประมาณร้อยละ 53 เสียชีวิต วันละ 14 คน (World Health Organization [WHO], 2010) และหากอุบัติการณ์ของมะเร็งปากมดลูกยังคงอยู่ในระดับที่สูงนี้ โดยไม่มีมาตรการหรือยุทธวิธีใหม่ ๆ ที่มีประสิทธิภาพมาป้องกัน คาดว่าในปี พ.ศ. 2568 จะมีจำนวนผู้ป่วยรายใหม่ สูงขึ้น เป็นปีละประมาณ 13,082 คน เสียชีวิต 7,871 ราย ผู้ป่วยโรคมะเร็งปากมดลูกส่วนใหญ่ที่อยู่ในระยะลุกลามอัตราการอยู่รอดประมาณ 5 ปี ร้อยละ 60 จึงมีผู้ป่วยสะสมจำนวนมาก คาดการณ์ว่า จะมีจำนวนผู้ป่วยทั้งรายใหม่และรายเก่า ที่ต้องทำการดูแลรักษา ทั้งประเทศไทยมีน้อยกว่า 60,000 คน ส่วนอัตราตายต่อแสนประชากรของภาคกลาง 6.8 ภาคเหนือ 6.1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4.6 และภาคใต้ 3.7 อัตราการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในประเทศไทยในกลุ่มเป้าหมายเฉพาะรายใหม่ จำนวน 5,164,751 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.9 (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2557)

สำหรับสถานการณ์การเจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็งของจังหวัดอุบลราชธานี มีผู้ป่วยมะเร็งปากมดลูกเข้ารับบริการรักษาเป็นผู้ป่วยใน จำนวน 696 ราย (38.58 ต่อแสนประชากร) อัตราตายด้วยโรคมะเร็งปากมดลูกของจังหวัดอุบลราชธานี 1.72 มีสตรีที่รับการคัดกรอง คิดเป็นร้อยละ 65.31 จะเห็นได้ว่ายังมีอัตราการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่ต่ำกว่าเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 80 % (ศูนย์มะเร็งจังหวัดอุบลราชธานี, 2558)

โรคมะเร็งปากมดลูก เป็นการเจ็บป่วยที่เรื้อรังใช้ระยะเวลาในการรักษาที่นาน และเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ซึ่งการเจ็บป่วยด้วยโรคมะเร็งปากมดลูกนี้ มีผลโดยตรงต่อสตรีเอง ทั้งด้านร่างกายที่เกิดความทุกข์ทรมานกับการเจ็บป่วยและเสียชีวิตได้หากอยู่ในระยะลุกลามแล้ว ด้านจิตใจ มีภาวะซึมเศร้า ห้อแท้สิ้นหวัง และส่งผลกระทบต่อครอบครัว รวมทั้งระบบในชุมชน และสังคมอย่างกว้างขวาง โรคมะเร็งปากมดลูกเป็นมะเร็งที่พบบ่อยในสตรีกลุ่มเสี่ยงของไทย และพบผู้ป่วยที่เป็นมะเร็งปากมดลูกในระยะลุกลามแล้วจำนวนมาก สร้างปัญหาต่อการรักษาและด้านอัตราการหายจากโรค

มะเร็งปากมดลูกเป็นโรคที่ป้องกันและตรวจพบได้ตั้งแต่เซลล์รึ่มผิดปกติและสามารถรักษาให้หายได้ในระยะเริ่มต้น ถ้าหากสตรีมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงบังช่วยป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูก และลดอัตราการเสียชีวิตในสตรีได้ การเฝ้าระวังโรคโดยไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก จึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะช่วยให้แพทย์สามารถค้นหามะเร็งได้ตั้งแต่ระยะเริ่มแรก ส่งผลให้การดูแลรักษาได้ผลดีมากยิ่งขึ้น (จตุพล ศรีสมบูรณ์, 2553)

สตรีกลุ่มเป้าหมายที่ควรได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เช่น สตรีที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุน้อย เพราะเป็นช่วงเปลี่ยนผ่านของเซลล์ปากมดลูกจากวัยเด็กไปสู่วัยรุ่น ในช่วงวัยรุ่นนี้ช่องคลอดจะมีความเป็นกรดสูงขึ้น เซลล์ที่หุ้มผิวปากมดลูกจึงต้องปรับตัวให้อよดูในภาวะนี้ได้ โดยการกลायรูปเป็นเซลล์ที่สามารถทนกรดได้ เพื่อปกป้องปากมดลูกช่วงที่เซลล์กำลังกลาญูปนี้ เป็นช่วงที่มีความไวสูงต่อสารก่อมะเร็ง สตรีที่มีเพศสัมพันธ์แล้วทุกคน มีคุณอน สามี หรือเพื่อนมีคุณอนหลายคน หรือชอบใช้บริการทางเพศจากหญิงบริการ มีโอกาสติดเชื้อเอชพีวีมากกว่าสตรีที่ไม่ได้แต่งงาน การมีลูกมากหรือจำนวนครั้งของการคลอดลูกมาก เพราะในขณะตั้งครรภ์มีการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมน ที่เพิ่มศักยภาพในการก่อมะเร็งของเชื้อเอชพีวี ประวัติเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จะมีโอกาสเป็นมะเร็งปากมดลูกได้สูงขึ้นกว่าสตรีทั่วไป แต่ไม่ได้เป็นสาเหตุของมะเร็งปากมดลูกโดยตรง เป็นเพียงปัจจัยร่วม หรือปัจจัยส่งเสริม ทั้งนี้จะต้องมีการติดเชื้อเอชพีวีร่วมด้วยเสมอ จึงจะมีโอกาสเป็นมะเร็งปากมดลูกได้ (จตุพล ศรีสมบูรณ์, 2553) มีประวัติการสูบบุหรี่ เพราะบุหรี่มีสารก่อมะเร็งไม่ต่ำกว่า 42 ชนิด เช่น ฟาร์ สาร โพโลเนียม 210 เป็นต้น สตรีที่มีภาวะภูมิคุ้มกันต่ำ เช่น ติดเชื้ออชีโวหรือได้รับยาต้านภูมิคุ้มกันจากการปลูกถ่ายอวัยวะ มีโอกาสติดเชื้อเอชพีวีแบบฝังแน่น ได้ง่าย เพราะร่างกายไม่สามารถกำจัดหรือทำลายเชื้อไวรัสได้ เชื้อเอชพีวีจะคงอยู่ที่ปากมดลูกนานกว่าคนทั่วไป ทำให้เซลล์ปากมดลูกมีโอกาสถูกติดเชื้อเอชพีวีได้

สตรีกลุ่มนี้ถือได้ว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูกและควรตรวจทุกปีหรือ 2 ปี หากได้ผลปกติ 2-3 ครั้ง ก็สามารถจะเว้นระยะห่างออกໄປได้ แต่ถ้าหากไม่สามารถจะทำได้ ตลอด อายุน้อยกว่าครรภ์ เมื่ออายุ 35 ปี และตรวจทุก 5 ปี จนอายุ 60 ปี ส่วนสตรีที่ตัดมดลูกและปากมดลูกแล้วและไม่มีประวัติวินิจฉัยว่ามีรอยโรคก่อนมะเร็งปากมดลูก (Cervical Intraepithelial Neoplasia; CIN) หรือมะเร็งปากมดลูกไม่จำเป็นต้องตรวจคัดกรอง (สมาคมมะเร็งรีเวชไทย, 2552)

จากเกณฑ์การดำเนินงานตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกระทรวงสาธารณสุข ที่มีเป้าหมายสำคัญ คือ ต้องการลดอัตราการเจ็บป่วยและเสียชีวิตจากโรคมะเร็งปากมดลูก จึงต้องมีการตรวจคัดกรองハウเซลล์ที่ผิดปกติแต่เนื่น ๆ และทำการรักษาให้หายขาด ให้การดำเนินงานที่ใช้ใน การตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในปัจจุบัน กระทรวงสาธารณสุขได้จัดให้มีการบริการ โดยวางแผน

ระบบการทำงาน รวมทั้งจัดสรรงบประมาณด้านต่าง ๆ ไว้ เช่น การประชาสัมพันธ์ การรณรงค์ประจำปี การออกแบบงานที่ต้องมารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ประสานงานกับองค์การส่วนท้องถิ่น รวมทั้งผู้นำชุมชนในการออกแบบกระบวนการขายข่าว ได้มีการกำหนดการปฏิบัติ งานอย่างดีแล้ว แต่ยังพบว่า อัตราการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง ยังต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีปัจจัยอื่น ๆ ที่มีอิทธิพลต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก แม้ว่าระบบบริการสุขภาพได้พยายามดำเนินการเป็นอย่างดีแล้ว

อำเภอสว่างวีระวงศ์ เป็นอำเภอหนึ่งในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีพื้นที่ตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ผลงาน 5 ปี กลุ่มเป้าหมาย คือ สตรีกลุ่มเสี่ยง อายุ 30-60 ปี จำนวน 7,093 คน มาตรวจคัดกรอง จำนวน 4,672 คน คิดเป็นร้อยละ 65.87 ยังมีอัตราการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่ต่ำกว่าเกณฑ์ของกระทรวงสาธารณสุขกำหนดไว้

มีหลายปัจจัยที่สำคัญ และมีอิทธิพลต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง ได้แก่ ปัจจัยด้านความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งปากมดลูกที่อยู่ในระดับต่ำ มีความสัมพันธ์กับอัตราการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่ต่ำ (รุ่งโรจน์ เจริญชัย, 2554; จันทนี แต่ไฟสิรุพงษ์ และณัฐวุฒิ กันตถาวร, 2555; Green, Brown, Dafforn, Reichhart, Morley, Lomas, & Gubb, 2003; Elijah, 2010) ปัจจัยด้านลบของทัศนคติมีความสัมพันธ์ต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก (เพลินพิช ขาวุฒิ, 2555; ปริyanุช มณีโชติ, 2553; Oran, Can, Senuzun, & Aylaz , 2008) และความเชื่อถึงค่านี้ที่เป็นอุปสรรคของสตรีและครอบครัวมีผลต่อความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง (ขนิษฐา มูลนิบาล, 2555; จันทร์นิกา เกตรา, 2551; วิไลวรรณ ขันตรี และคณะ, 2556; Martensson, Stromberg, Dahlstrom, Karlsson, & Fridlund, 2005; Davidson Jennions, & Nicotra, 2011; Nikki, 2013) ไม่มีเวลา การมาตรวจทำให้ขาดรายได้ ไม่มีอาการที่ผิดปกติ ไม่มีญาติเป็นโรคนี้ เป็นต้น (สุดาฟ้า วงศ์หาริมาตย์, 2556)

ความเชื่อเป็นรากฐานของความตั้งใจต่อการกระทำการที่สำคัญ Ajzen and Fishbein (1980) ได้อธิบายไว้ว่า ความตั้งใจเกิดขึ้นจากการรวมกันของทัศนคติ (Attitude) ต่อพฤติกรรมนั้น และการได้รับการสนับสนุนจากบรรทัดฐานของสังคม (Subjective norm) ส่งผลทำให้เกิดเป็นพฤติกรรม บุคคลจะกระทำการที่สำคัญ ต้องมีความตั้งใจที่จะกระทำการที่สำคัญนั้นนานก่อน และอธิบายเพิ่มเติมว่า ทัศนคติของบุคคล (Attitude) คือ การรวมกันของความเชื่อ (Summation of beliefs) และการประเมินคุณค่าความเชื่อนั้น ๆ (Evaluation toward the beliefs) รวมทั้งความเชื่อในการรับรู้ความสามารถของตนเอง (Perceived behavioral control) ว่าจะสามารถกระทำการที่สำคัญนั้น ได้สำเร็จหรือไม่

หลังจากที่รวมความเชื่อทั้งหลายที่เกี่ยวข้องกันเข้าด้วยกัน จึงได้สิ่งที่เรียกว่าความเชื่อค่านิยม ซึ่งเป็นตัวแปรสำคัญที่ทำให้บุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปในทางที่เขาเชื่อ ทัศนคติของสตรี กลุ่มเสี่ยงและสามาชิกครอบครัวเกี่ยวกับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เช่น ความกลัว ความอาย ความกังวล กลัวเจ็บการตรวจ คิดว่าไม่มีโอกาสที่จะเป็นมะเร็งปากมดลูก เพราะไม่มีญาติ เจ็บป่วยด้วยโรคนี้ จึงทำให้ไม่มาตรวจคัดกรอง (ยกภาพ ศรีจันทร์, 2548) และแนวคิดรูปแบบความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model: HBM) ของ Rosenstock (1974) ที่มีแนวคิดหลักคือ บุคคลจะกระทำการพุทธิกรรมได้เพื่อให้มีสุขภาพดี ขึ้นอยู่กับความเชื่อของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค (Perceived susceptibility) การรับรู้ถึงความรุนแรงของโรค (Perceived severity) การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการปฏิบัติพุทธิกรรม (Perceived benefit of taking and barriers to taking action) ซึ่งการศึกษาของ ประวิทย์ สัมพันธ์สันติ Küller (2550); สุมาลี ครุฑพิน (2551); บุญธิญา สรุทธิโคตร และสมเดช พินิจสุนทร (2557); O'Brien, Halbert, Bixby, Pimente, and Shea (2010); Han et al. (2011) ที่พบว่า การรับรู้ความเสี่ยงของโรค การรับรู้รุนแรงของโรค การรับรู้ประโยชน์ที่สูง มีผลให้สตรีมารดาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ล่วงหลังการรับรู้อุปสรรคที่สูง มีผลให้สตรีไม่มาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

ปัจจัยสำคัญอีกประการที่มีอิทธิพลต่อความตั้งใจและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยงคือ ครอบครัว ทั้งนี้ เพราะครอบครัวมีอิทธิพลสูงสุดต่อความเชื่อ (กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, 2547) จากการทบทวนงานวิจัย พบว่า การสนับสนุนของครอบครัวมีอิทธิพลต่อความตั้งใจมาตรวจนคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ดังเช่นการศึกษาของ จันทร์ นิภา เกตรา (2551) ที่พบว่า การปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีและสามี มีผลต่อความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีได้ และจากการศึกษาของ ชนิษฐา มูลนิบาล (2555) พบว่า การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในการส่งเสริมพุทธิกรรมมาตรวจนคัดกรองมะเร็งปากมดลูก สตรีในครอบครัวที่ได้รับโปรแกรมการเตือนมารดา นารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามในงานวิจัยของ ชนิษฐา มูลนิบาล (2555) ที่ศึกษาวัดเฉพาะการมาและไม่มาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ไม่ได้วัดความตั้งใจของสตรี และงานวิจัยของ จันทร์นิภา เกตรา (2551) ยังไม่ขอจำกัดที่วัดเฉพาะความตั้งใจในการมาตรวจนคัดกรอง แต่ยังไม่ได้วัดการมาตรวจนคัดกรองมะเร็งปากมดลูก จึงทำให้ผู้วิจัยทำการศึกษาทั้งสองอย่างนี้

จากแนวคิดของทฤษฎีด้านความตั้งใจแนวคิดรูปแบบความเชื่อด้านสุขภาพ และแนวคิดรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันทำให้เกิดพุทธิกรรมสุขภาพได้ว่า บุคคลหากได้รับการปรับเปลี่ยนความเชื่อจากด้านที่เป็นอุปสรรคต่อการดูแลสุขภาพ มาเป็นด้านที่ส่งเสริม และເອີ້ນຕໍ່การดูแลสุขภาพไปในทางที่ดีแล้วนั้น ซึ่งเกิดขึ้นได้จากการรับรู้ความเสี่ยง รับรู้

ความรุนแรง รับรู้ประโภชน์และรับรู้อุปสรรค จะทำให้บุคคลเกิดความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมในการดูแลตนเองทั้งในภาวะปกติและภาวะที่มีความเจ็บป่วยที่เหมาะสมขึ้น ได้ซึ่งผลการศึกษานี้ผู้วิจัยคาดว่า จะมีประโภชน์แก่สตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว ให้มีความเชื่อความตั้งใจ และมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ซึ่งจะทำให้อัตราป่วย และอัตราการตายของสตรีกลุ่มเสี่ยงจากโรคมะเร็งปากมดลูกลดลงได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสมาชิกกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว ในระยะก่อนและหลังทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรอง ในระยะก่อนและหลังทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสมาชิกกลุ่มเสี่ยง และสมาชิกครอบครัว กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมรูปแบบตามปกติ
3. เพื่อเปรียบเทียบการมาตรวจคัดกรองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสมาชิกกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมรูปแบบตามปกติ ในระยะหลังทดลอง

สมมติฐานงานวิจัย

1. หลังทดลอง สตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงขึ้น
2. สตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงกว่าสตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับการดูแลรูปแบบตามปกติ
3. สตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่าสตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับการดูแลรูปแบบตามปกติ

ขอบเขตการวิจัย

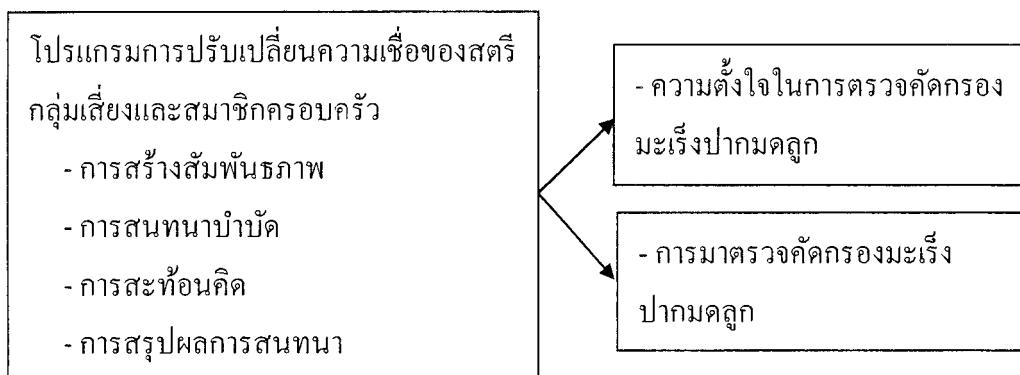
การวิจัยครั้งนี้มุ่งเพื่อศึกษาผลของโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ ต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เนพาะสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว ที่มีภูมิลำเนาเขตอำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี และยังไม่รับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ปี พ.ศ. 2554-2558 จำนวน 2 กลุ่ม 60 ตัวอย่าง คือ กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรม

การปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ จำนวน 30 ครอบครัว และกลุ่มความคุณที่ได้รับการดูแลรูปแบบปกติ จำนวน 30 ครอบครัว โดยทำการวิจัยในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้รูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย ของ Wright and Bell (2009) ซึ่งเป็นรูปแบบการปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวขั้นสูง องค์ประกอบที่สำคัญของการพยาบาลรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วยนี้คือ ความเชื่อของผู้ป่วย สมาชิกครอบครัว และทีมสุขภาพ ซึ่งส่วนใหญ่จะมีความเชื่อที่แตกต่างกัน บางความเชื่ออาจสอดคล้องกันระหว่างผู้ป่วยและครอบครัว แต่อื่นไม่สอดคล้องกับความเชื่อของทีมสุขภาพ เนื่องจากแต่ละคนมีความรู้ ประสบการณ์ บริบทต่างกัน บริเวณที่เชื่อมกัน (Intersection) จะเป็นบริเวณที่ความเชื่อของทุกฝ่ายสอดคล้องกัน ทำให้พยาบาลเข้าใจบริบทของครอบครัว และให้การปฏิบัติการพยาบาลที่เหมาะสมและส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จ ของผู้ป่วยและครอบครัวมากที่สุด โดยให้สตรีกลุ่มเสียงและสมาชิกครอบครัว ได้เล่าถึงความคิดความเชื่อและปัญหาต่าง ๆ เกี่ยวกับการตรวจคัดกรองและมาตรฐานมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสียง เพื่อปรับเปลี่ยนความเชื่อที่เป็นอุปสรรค (Constraining beliefs) เป็นความเชื่อที่สนับสนุนและส่งเสริมให้กระทำพฤติกรรม (Facilitating beliefs) ของสตรีกลุ่มเสียงเกิดความตั้งใจและมาตรฐานคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

ความเชื่อและความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีนั้น ถ้าสตรีและสมาชิกครอบครัวมีความเชื่อเกี่ยวกับสุขภาพและการเจ็บป่วยในทางที่ดี ก็จะทำให้เกิดความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และเป็นสิ่งที่พยาบาลทุกคนต้องทำความเข้าใจเพื่อใช้ในการวางแผนให้การพยาบาล รูปแบบการพยาบาลนี้เป็นการเปิดโอกาสให้สตรีกลุ่มเสียงและสมาชิกครอบครัว และพยาบาลได้พูดสนทนากันอย่างเปิดเผยเกี่ยวกับความเชื่อและปัญหาที่เป็นอุปสรรคในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก สร้างการปรับเปลี่ยนในทางที่ดี จนเกิดการมาตรวัดคัดกรองมะเร็งปากมดลูกจะกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรม ซึ่งสามารถสรุปเป็นกรอบแนวการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สตรีกลุ่มเสี่ยง หมายถึง สตรีที่มี อายุ 30-60 ปี โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพสมรส และยังไม่เคยรับบริการตรวจคัดกรอง โรคมะเร็งปากมดลูก ในปี พ.ศ. 2554-2558 มีภูมิลำเนาในเขตอำเภอ สว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี

2. สมาชิกครอบครัว หมายถึง บุคคลในครอบครัวที่สตรีกลุ่มนี้เชิงระบุว่า มีความสำคัญ และมีอิทธิพลต่อสตรีกลุ่มนี้เชิงและสามารถเข้าร่วมการวิจัยได้

3. ความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของสตรี กลุ่มเสี่ยงที่จะมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เมื่อมีบริการในศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน ในเร็วๆ นี้ และภายใต้ระยะเวลา ปีนี้ ซึ่งวัดได้โดยการสอบถามความตั้งใจ ที่ผู้จัดสร้างขึ้น

4. การมาตรวจนคัดกรองมะเร็งปากมดลูก หมายถึง สตรีที่มาตรวจหาความผิดปกติของเซลล์บริเวณปากมดลูก ด้วยวิธี “เปปสเมียร์” (Pap smear) เมื่อมีบริการในศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้านในเรือนี้ ซึ่งวัดได้จากแบบบันทึกการมาตรวจนคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีก่อภัยเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว หมายถึง กิจกรรมการพยาบาลที่ผู้วัยสร้างขึ้นมา โดยนำขั้นตอนจากโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรี และสามี ของ จันทร์นิภา เกตรา (2551) ที่ได้ประยุกต์ตามรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วยของ Wright and Bell (2009) โดยมีกิจกรรม 4 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างสัมพันธภาพ 2) การสนทนากำบดังประกอบด้วยการค้นหา เปิดเผยและการแยกแยะความเชื่อ การปรับเปลี่ยนความเชื่อที่เป็นอปัตติ แหล่งเริ่มความเชื่อที่ເອີ້ນຕໍ່การเปลี่ยนแปลง 3) การสะท้อนคิด 4) การสรุปผล

6. การคูแลรูปแบบตามปกติ หมายถึง กิจกรรมประชาสัมพันธ์การตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกประจำปีของเจ้าหน้าที่ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลนั้น ๆ ผ่านการประชุม

ประจำเดือนกับผู้นำชุมชน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน เพื่อให้สตรีกลุ่มเสี่ยงเข้ารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกประจำปี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรี กลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการคัดกรองมะเร็งปากมดลูก
2. ปัจจัยที่มีผลต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก
3. แนวคิดเกี่ยวกับการพยาบาลตามรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย

แนวคิดการคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

1. โรคมะเร็งปากมดลูก

ความหมายของโรคมะเร็งปากมดลูก

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2557) ได้ให้ความหมายของมะเร็งปากมดลูกว่า คือ เนื้องอกบริเวณปากมดลูกที่ประกอบด้วยเซลล์ที่มีการแบ่งตัวเร็วสามารถถูกการทำลายเนื้อเยื่อปกติ และอวัยวะใกล้เคียง รวมทั้งสามารถถูกการทำเข้าเส้นเลือด และเส้นน้ำเหลืองทำให้เกิดการกระจายของโรคไปยังต่อมน้ำเหลือง และอวัยวะต่าง ๆ ในร่างกายได้

สถาบันมะเร็งแห่งชาติ (2553) ให้ความหมายของโรคมะเร็งปากมดลูก คือ โรคที่เกิดจาก การเปลี่ยนแปลงของเซลล์ที่ผิดปกติ ร่างกายไม่สามารถควบคุม ได้ เป็นผลให้เนื้อเยื่อหรืออวัยวะทำหน้าที่ผิดปกติไป ในระยะเริ่มแรกจะ ไม่แสดงอาการผิดปกติแต่อย่างใด จนกระทั่งเป็นมะเร็งในระยะถุงลม ใช้เวลาประมาณ 5-10 ปี และจะแพร่กระจายไปอวัยวะอื่น ๆ

ชตุพล ศรีสมบูรณ์ (2553) ให้ความหมายของมะเร็งปากมดลูก คือ มะเร็งปากมดลูก เป็นโรค ร้ายซึ่งเป็นสาเหตุแห่งการเสียชีวิตในลำดับต้น ๆ ของผู้หญิงไทยและผู้หญิงทั่วโลก มะเร็งปากมดลูกเกิดจากการติดเชื้อ Human Papilloma Virus (HPV) ซึ่งเป็นไวรัสที่ทำให้เกิดมะเร็งปากมดลูก และหุคหงอน ไก่ โดยเชื้อไวรัสนินเด็นติดต่อสู่กัน ได้ผ่านการมีเพศสัมพันธ์ มะเร็งปากมดลูกจึงพบได้ในผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว หรือเคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว

สรุปความหมายของโรคมะเร็งปากมดลูก คือ โรคร้ายแรงที่เกิดจากความผิดปกติของเซลล์บริเวณปากมดลูก มีการเปลี่ยนแปลงและเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว สามารถเปลี่ยนจากเซลล์ปกติ เป็นเซลล์ระยะก่อนมะเร็ง และกลายเป็นมะเร็งในที่สุด ร่างกายไม่สามารถควบคุมเซลล์เหล่านี้

ได้เป็นโรคที่ป้องกันได้ตั้งแต่เนื่น ๆ ด้วยการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และสามารถรักษาให้หายขาดได้ในระยะแรก ๆ ของการตรวจพบเซลล์ที่ผิดปกติก่อนกลับเป็น โรคมะเร็งปากมดลูก

สาเหตุ

การเกิดมะเร็งปากมดลูกยังไม่สามารถระบุได้ชัดเจน แต่มีปัจจัยหลายอย่างที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูก เช่น การมีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย มีบุตรมาก การมีประวัติเป็นติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เป็นต้น แต่จากสถิติและการศึกษาค้นคว้าพบว่า มะเร็งปากมดลูก มีความสัมพันธ์กับการติดเชื้อไวรัสชิวเมนแพปิลโลมาหรือเชื้อเอชพีวี (Human papilloma virus-HPV) โดยเฉพาะที่บริเวณปากมดลูก (รวมทั้งอวัยวะเพศภายนอก) อย่างไรก็ตาม แม้การติดเชื้อไวรัส HPV ที่บริเวณปากมดลูกเป็นสาเหตุที่พบมาก ในการเกิดมะเร็งปากมดลูก แต่ก็ไม่ใช่ว่า ผู้หญิงทุกคนที่ติดเชื้อไวรัสนี้แล้วจะเป็น โรคมะเร็งปากมดลูก (จุฬาฯ ศรีสมบูรณ์, 2553)

ปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูก

จากการศึกษาเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูก พบว่ามีปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรคดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

1.1 อายุ โรคมะเร็งปากมดลูกพบมากในสตรีที่มีช่วงอายุระหว่าง 35-60 ปี พบรได้ตั้งแต่อายุ 15 ปีขึ้นไป ในระยะเริ่มแรกจะไม่แสดงอาการผิดปกติแต่อย่างใด จนกระทั่งเป็นมะเร็งในระยะลุกคาม ซึ่งใช้เวลาประมาณ 5-10 ปี (สถาบันมะเร็งแห่งชาติ, 2553)

1.2 การมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยกว่า 17 ปี ซึ่งเป็นช่วงที่มีการกลับมาของเซลล์ปากมดลูกมาก การสัมผัสบริเวณผิวนังหรือเยื่อบุบริเวณอวัยวะเพศหรือที่ปากมดลูก เมื่อมีรอยแตกออกหรือแผล ทำให้เชื้อไวรัสนี้ผ่านเข้าไปในร่างกายได้ โดยเฉพาะเชื้อไวรัสที่อยู่ในกลุ่มความเสี่ยงสูง (High-risk HPV) การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่มีเชื้อเอชพีวี (ซึ่งส่วนใหญ่ผู้ชายจะไม่มีอาการหรือตรวจไม่พบเชื้อ) แม้เพียงครั้งเดียวก็มีโอกาสติดเชื้อเอชพีวีและเป็นมะเร็งปากมดลูกได้ (จุฬาฯ ศรีสมบูรณ์, 2553) โดยเฉพาะอย่างยิ่งสายพันธุ์ 16, 18 เป็นสาเหตุประมาณ 70% ของการเกิดมะเร็งปากมดลูก อีกประมาณ 30% เกิดจาก HPV ชนิดอื่น ๆ เชื้อไวรัสตัวนี้เกือบทั้งหมดติดมาจากการมีเพศสัมพันธ์ (ข้อมูล ชีรพากวงศ์, 2555)

1.3 การตั้งครรภ์และการคลอดคลูก การมีบุตรหลายคนเชื่อว่าจะทำให้เกิดมะเร็งปากมดลูกเพิ่มขึ้น อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงทางชอร์โมนทำให้ติดเชื้อ HPV ง่าย จำนวนของการคลอดคลูกมากกว่า 4 ครั้ง มีความเสี่ยงต่อมะเร็งปากมดลูกสูงขึ้น 2-3 เท่า (จุฬาฯ ศรีสมบูรณ์, 2553)

1.4 ประวัติการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น เริม ซิฟิลิส และหนองใน เป็นต้น รวมทั้งการสตรีที่มีคุณอนามัยคน มีความเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้น

1.5 ระบบภูมิคุ้มกันของคุณสุภาพสตรี ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันไม่ดีจะทำให้เกิดโอกาสติดเชื้อ HPV ได้ง่ายจึงมีโอกาสเป็นมะเร็งปากมดลูกเพิ่มขึ้น

2. ปัจจัยด้านคุณอน

2.1 สตรีที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณอนเป็นมะเร็งองคชาติ หรือมีเพศสัมพันธ์กับคุณอนที่เคยมีภรรยาเป็นมะเร็งปากมดลูก มีความเสี่ยงเพิ่มสูงขึ้นต่อการเกิดมะเร็งปากมดลูก

2.2 สตรีที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณอนที่มีประวัติ เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น เริม ซิฟิลิต หูดหงอน ໄก์ เป็นต้น จะเพิ่มความเสี่ยงในการติดเชื้อ HPV หากขึ้น เนื่องจากเชื้อมักจะอยู่ในท่อปัสสาวะขององคชาติ หรืออวัยวะเพศภายนอก โดยที่ไม่ได้มีอาการแสดงออกมานะ

2.3 สตรีที่มีเพศสัมพันธ์กับคุณอนหลายคน โดยไม่ได้มีการป้องกันการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ เช่น ไม่สวมถุงยางอนามัย เป็นต้น

3. ปัจจัยเสี่ยงอื่น ๆ ที่ส่งเสริมให้เป็นมะเร็งปากมดลูก ได้แก่

3.1 การสูบบุหรี่ ข้อมูลจากการวิจัยพบว่า การสูบบุหรี่มีผลต่อการเกิดมะเร็งปากมดลูก ซึ่งส่วนใหญ่ค่อนบุหรี่ที่สตรีไทยได้รับจะได้มาจากการบุหรี่หรือโดยทางอ้อม (Passive smoke) มากกว่าการสูบโดยตรง (Active smoke)

3.2 ผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เนื่องจากเข้าถึงบริการ ไม่ทั่วถึง (วิไลวรรณ ขันตรี แฉะคนะ, 2556)

3.3 การรับประทานยาคุมกำเนิดเป็นเวลานาน ๆ ถ้านานกว่า 5 ปี และ 10 ปี จะมีความเสี่ยงสูงขึ้น 1.3 เท่า และ 2.5 เท่า ตามลำดับ

3.4 การได้รับยาคุมมิต้านทาน เช่น สตรีที่ได้รับการปลูกถ่ายไต เป็นต้น มีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูกมากขึ้น

แนวทางการป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูก

มะเร็งปากมดลูกเป็นโรคที่สามารถป้องกันและตรวจพบได้โดยวิธีเป็บสมเมียร์ (Pap Smear) ตั้งแต่เซลล์เริ่มผิดปกติและสามารถรักษาให้หายได้ในระยะเริ่มต้น การป้องกันโรคมะเร็งปากมดลูกนั้นวิธีการที่ดีที่สุดเพื่อใช้ในการควบคุม โรคมะเร็งและองค์การอนามัยโลกได้แบ่งออกเป็น 3 ระดับ กือ (Heusinkveld, 1997)

1. การป้องกันปฐมภูมิ กือ การหลีกเลี่ยงการได้รับสารก่อมะเร็ง การลดหรือขัดstanเหตุ หรือปัจจัยเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับมะเร็งปากมดลูก และการทำให้ร่างกายสามารถต่อต้านสารก่อมะเร็ง การป้องกันปฐมภูมิสำหรับมะเร็งปากมดลูก เช่น การหลีกเลี่ยงการมีคุณอนหลายคน หลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อย การคุมกำเนิด โดยใช้ถุงยางอนามัย การหลีกเลี่ยงการเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์โดยเฉพาะการติดเชื้อเอชพีวี การงดสูบบุหรี่ การฉีดวัคซีนป้องกันการติดเชื้อเอชพีวี

2. การป้องกันทุติยภูมิ คือการค้นหามะเร็งปากมดลูกในระยะในระยะแรกเริ่ม โดยที่ยังไม่แสดงอาการของโรคนั้น สามารถตรวจคัดกรองได้ด้วยวิธีการทำ “เป็บสมีร์” และการตรวจหาเชื้อเอชพีวี เป็นการตรวจหาเชื้อชนิดก่อนมะเร็งได้ แต่วิธีการนี้ยังมีค่าใช้จ่ายที่สูง ดังนั้นสตรีกลุ่มนี้เสี่ยงที่ต้องตรวจเพื่อประโยชน์ของตนเองในการมาตรวจคัดกรองค้นหามะเร็งปากมดลูก เพราะหากสามารถสืบค้นเชลด์มะเร็งปากมดลูกในระยะแรกได้ก็สามารถรักษาให้หายขาดได้

3. การป้องกันติดภูมิคือการรักษาโรคมะเร็ง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้ป่วยหายจากโรคมะเร็ง มีชีวิตอยู่ยาวนานและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

การคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

กลุ่มเป้าหมาย

เป้าหมายของการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก คือ สตรีที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุยังน้อย (ต่ำกว่า 20 ปี) สตรีที่มีคุณอนามัยคน สตรีที่มีภูมิคุ้มกันบกพร่อง สตรีที่มีประวัติเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รวมทั้งสตรีที่ทำการผิดปกติของช่องคลอด เช่น ตกขาวผิดปกติ มีเลือดออกทางช่องคลอด เป็นต้น จากสถิติพบว่า การเปลี่ยนแปลงที่ผิดปกติของเยื่อบุผิวปากมดลูก (ระยะก่อนมะเร็ง) ส่วนใหญ่พบที่ 35 ปีขึ้นไป เนื่องจากการพัฒนาจากเซลล์ที่ผิดปกติไปเป็นเซลล์มะเร็งปากมดลูก จะใช้ระยะเวลาประมาณ 5-10 ปี ดังนั้นจึงต้องมีการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกให้กับสตรีรายใหม่ทุกปี และทุก 5 ปี ถ้าหากผลการตรวจครั้งสุดท้ายปกติ (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2544)

เป้าหมายการดำเนินงานและนโยบาย

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ร่วมกับสถาบันมะเร็งแห่งชาติ กรมการแพทย์ ดำเนินงานโครงการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก โดยตั้งเป้าหมายการดำเนินงานของการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเป้าหมาย อายุ 30-60 ปี ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลุกรายใหม่ อย่างน้อย 1 ครั้ง ภายใน 5 ปี ครอบคลุมอย่างน้อย ร้อยละ 80 (ผลงานสะสม 5 ปี 2558-2562) และสตรีกลุ่มเป้าหมายที่มีผลการตรวจนมัสเร็งปากมดลูกผิดปกติได้รับการวินิจฉัย รักษา และส่งต่อตามแนวทางการรักษาต่อไป

วิธีการที่ใช้ในการคัดกรองในปัจจุบัน

วิธีการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกด้วยการทำเป็บสมีร์ ปัจจุบันมี 2 วิธี คือ (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2544)

1. การตรวจมะเร็งปากมดลูกด้วยวิธี โดยใช้กรดน้ำส้มสายชู VIA (Visual Inspection with Acetic acid) ซึ่งเป็นการตรวจด้วย Acetic acid 3-5% ใช้ในการคัดกรองแทนวิธี Pap smear เพราทำได้เจ้ายรุ้งใน 1 นาที และสามารถเว้นระยะการตรวจได้ถึง 5 ปี เนื่องจากวิธี VIA มีความ

ไว้ถึง 80% ความจำเพาะ 60% และมีประสิทธิภาพเป็นที่ยอมรับว่าสามารถคัดกรองมะเร็งปากมดลูกได้ทัดเทียมกับวิธี Pap smear (สมัยศ. เจริญศักดิ์, 2551)

2. การตรวจคัดกรองโดยวิธีแป๊บสเมียร์ (Pap smear) ค้นพบโดย Dr. George Papanicolaou เมื่อปี ค.ศ. 1930 ซึ่งเป็นบิดาของวิชาเซลล์วิทยา เหตุที่ต้องใช้วิธีดังกล่าวในการตรวจ เพราะเป็นวิธีการมาตราฐานที่รู้จักและใช้แพร่กันทั่วโลก การตรวจทำได้ง่ายสะดวกไม่เจ็บปวดเดisy ค่าใช้จ่ายน้อย และผลการตรวจแม่นยำเชื่อถือได้ มีการศึกษาวิจัยพบว่าสามารถลดอุบัติการณ์และอัตราตายจากโรคมะเร็งปากมดลูกถึงร้อยละ 90 (ธรรดี คุหะperm, 2549)

กล่าวโดยสรุป มะเร็งปากมดลูกเป็นมะเร็งที่สามารถตรวจ และสืบค้นได้ตั้งแต่เซลล์เริ่มผิดปกติและการดำเนินโรคจะเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป ใชเวลาค่อนข้างนานคือการดำเนินโรคตั้งแต่เริ่มมีความผิดปกติในระยะก่อนเป็นมะเร็ง จนถึงเป็นมะเร็งใช้เวลานานเกิน 10 ปี มะเร็งปากมดลูก เป็นมะเร็งที่ป้องกันได้และตรวจคัดกรองหาความผิดปกติได้ก่อนเกิดโรค และเมื่อตรวจพบก็สามารถรักษาโรคในระยะเริ่มแรกได้ จะลดอุบัติการณ์ของมะเร็งปากมดลูกลง ได้ดังนั้น สตรีจึงควรได้รับการตรวจคัดกรองเซลล์มะเร็งปากมดลูกตั้งแต่ระยะแรก เพื่อประโยชน์ทั้งต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศไทย

ปัจจัยที่มีผลต่อการมาตราจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

จากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ พบปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลในการตัดสินใจมาและไม่มาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ได้แก่

1. ความตั้งใจในการมาตราจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

ความตั้งใจต่อการกระทำพฤติกรรม คือ ความรู้สึกนึกคิดที่จะกระทำการหรือไม่กระทำ พฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยมีพื้นฐานที่มาจากการข้อมูล ความรู้ ทัศนคติ และความเชื่อต่อสิ่งนั้นที่จะกระทำ ซึ่งความเชื่อนั้นมีทั้งด้านบวกและด้านลบ รวมทั้งการคาดหวังในผลลัพธ์ที่จะเกิดขึ้นว่าตนเองสามารถกระทำการหรือไม่ Ajzen and Fishbein (1980) กล่าวว่า ความตั้งใจจะกระทำการหรือไม่ กระทำการรับรู้การควบคุม พฤติกรรม พฤติกรรมของบุคคลจะกระทำการหรือไม่กระทำการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับความตั้งใจที่มีอยู่แล้วกับองค์ประกอบดังกล่าว

ดังเช่นการศึกษาของ ศรabyuth อินทร์กษ (2549) ทำการศึกษาเรื่องผลของ โปรแกรมสุขศึกษารายกลุ่มต่อความรู้ ทัศนคติ และความตั้งใจในการรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในสตรีกลุ่มเสียง พนว่า สตรีกลุ่มเสียงที่ได้รับโปรแกรมสุขศึกษารายกลุ่ม มีความตั้งใจในการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกดีกว่าก่อนการให้โปรแกรมสุขศึกษารายกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สอดคล้องกับการศึกษาของ จันทนี แต่ไฟสิรุพงษ์ และณัฐวุฒิ กันตถาวร (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลของโปรแกรมการให้ความรู้ต่อระดับความรู้และทัศนคติในสตรีที่มีผลการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกปกติ พบว่า โปรแกรมการให้ความรู้จะช่วยให้เกิดความตั้งใจต่อการที่สตรีจะมาตรวจมะเร็งปากมดลูกสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แม่น้ำศ เนิดเรียง (2555) ที่ศึกษาผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อด้านสุขภาพที่มีผลต่อการไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง พบว่า หลังการให้โปรแกรมฯ สตรีกลุ่มเสี่ยงมีความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงกว่าสตรีกลุ่มนี้ที่ได้รับการดูแลตามปกติ และการศึกษาของ สมใจ พրกีกานนท์ (2551 ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี พบว่า สตรีที่มีความตั้งใจไปตรวจมะเร็งปากมดลูกมีพฤติกรรมไปตรวจมะเร็งปากมดลูก ร้อยละ 64.70 และความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสามารถทำนายการมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งปากมดลูกได้ ร้อยละ 88

Dorothy and Winnie (2015) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิผลของโปรแกรมการตรวจคัดกรองมะเร็งเต้านมและมะเร็งปากมดลูกในชนกลุ่มน้อย ของประเทศสหราชอาณาจักรและแคนาดา พบว่า ความรู้ ความเชื่อและความตั้งใจของสตรีชนกลุ่มน้อย มีผลต่อการมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งเต้านมและมะเร็งปากมดลูก และให้ข้อเสนอเพิ่มเติมว่า โปรแกรมการตรวจควรใช้ภาษาท้องถิ่น รวมทั้งศึกษาประเพณีและวัฒนธรรมของชนกลุ่มน้อยเป็นข้อความเนื้อหาสำคัญของการดำเนินการในโปรแกรมฯ

ดังนั้นความตั้งใจในการคัดกรองและการมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ของสตรีกลุ่มเสี่ยงต้องมีความรู้ความเชื่อที่ดีเกี่ยวกับมะเร็งปากมดลูก จึงเกิดความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและมีพฤติกรรมมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยงได้

2. ความเชื่อของสตรีและครอบครัวต่อการมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

ความเชื่อ (Beliefs) เป็นความรู้สึกมั่นใจในความจริงบางอย่าง ความเชื่อเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคล ถูกกำหนดโดยโครงสร้างด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณ (Biopsychosocial-spiritual structures) ของบุคคล (Wright & Bell, 2009)

Ajzen and Fishbein (1980) ได้กล่าวไว้ในทฤษฎีการกระทำเชิงเหตุผล (Theory of Reasoned Action: TRA) ว่า ความเชื่อและทัศนคติมีผลต่อความตั้งใจ (Intention) เมื่อเกิดความตั้งใจแล้วจะมีผลต่อการกระทำการป้องกันโรค และทฤษฎีความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model: HBM) ที่ Rosenstock (1974) ได้พัฒนาขึ้น สามารถนำมาประยุกต์ใช้กับพฤติกรรมสุขภาพมีแนวคิดหลักคือ บุคคลจะกระทำการป้องกันโรคได้เพื่อให้มีสุขภาพดีขึ้นอยู่กับความเชื่อ ของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ดังนี้ 1) การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค (Perceived susceptibility) 2) การรับรู้ถึงความรุนแรง

ของโรค (Perceived severity) 3) การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการปฏิบัติพยากรณ์ (Perceived benefit of taking and barriers to taking action) และเปรียบเทียบกับปัจจัยทางสุขภาพ (Barriers) นั่นคือ การที่บุคคลจะปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติพยากรณ์ได ๆ ขึ้นอยู่กับวิธีที่เชื่อว่าจะให้ประโยชน์กับดัวของเขามากที่สุดและมีอุปสรรคน้อยที่สุด หรือปฏิบัติวิธีง่าย ๆ แต่ให้ประโยชน์ต่อตัวเองสูง

ความเชื่อต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยงและครอบครัว ถ้ามีความเชื่อต่อการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่ดีแล้ว จะส่งผลต่อพฤติกรรม คือ เกิดความตั้งใจและกระทำพฤติกรรมมาตราจัดการคัดกรองมะเร็งปากมดลูกได้

ซึ่งมีงานวิจัยที่พบว่า ความเชื่อมผลต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกจริง ดังเช่น การศึกษา Theresa (2004) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อด้านสุขภาพในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี ในรัฐเม็กซิโก ประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคมะเร็งปากมดลูก การรับรู้ความรุนแรงของการเกิดโรค การรับรู้ประโยชน์ที่สูงทั้งสามด้านนี้ทำให้สตรีมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และสอดคล้องกับ Maria Eugenia Fernandez (2004) ที่ศึกษาความเชื่อด้านสุขภาพในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในสตรีวัยแรงงาน ประเทศลาติน่า พบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรคมะเร็งปากมดลูก การรับรู้ความรุนแรงของการรับรู้ประโยชน์ และการรับรู้ประโยชน์ของการคัดกรองมะเร็งปากมดลูก มีความเชื่อในระดับสูง มีผลทำให้สตรีวัยแรงงานมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ส่วนเหตุผลที่ทำให้สตรีวัยแรงงานไม่ไปตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เนื่องจากมีความอึดอัดลำบากใจ ร้อยละ 51 รองลงมา คือ กลัวเจ็บร้อยละ 40 และมีราคาแพงทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย ร้อยละ 16

ประวิทย์ สัมพันธ์สันติคุณ (2550) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี พบร่วมกับความเชื่อด้านสุขภาพ ซึ่งประกอบด้วยการรับรู้โอกาสเสี่ยงในการเกิดโรค การรับรู้ความรุนแรงของโรค การรับรู้ประโยชน์และการรับรู้อุปสรรคในการตรวจมะเร็งปากมดลูก เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการมารับการตรวจมะเร็งปากมดลูกของสตรีอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ และจากการศึกษาของ กัญญาภัตน์ อุยี้ยืน (2554) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี พบร่วมกับความเชื่อส่วนบุคคล และสิ่งชักนำ คือ ญาติหรือเพื่อนบ้าน ทำให้เกิดการรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง การรับรู้ประโยชน์เป็นแรงสนับสนุนให้สตรีกลุ่มนี้มารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

บุญชิษญา สุทธิโคง และสมเดช พินิจสุนทร (2555) ที่ได้ศึกษาเรื่องความเชื่อด้านสุขภาพต่อการเข้ารับบริการตรวจหาโรคมะเร็งปากมดลูกของสตรี พบร่วมกับความเชื่อด้านสุขภาพ การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเกิดโรค และการรับรู้ความรุนแรงของโรค มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจมา

รับบริการตรวจหาโรคมะเร็งปากมดลูกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และการศึกษาของ Nikki, (2013) ที่ทำการศึกษาความรู้ และความเชื่อของสตรีที่เป็นอุปสรรคในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก รัฐอิลินอยด์ สาธารณรัฐอเมริกา พบว่า สตรีที่ไม่มาตรวจคัดกรอง มีความเชื่อว่า เป็นการตรวจหายีสต์ และการติดเชื้อติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ถึงร้อยละ 72 และความเชื่อที่ไม่เอื้อต่อการมาตรวจคัดกรอง มะเร็งปากมดลูกของสตรี คือ ช่วงเวลา 3 ปีนานเกินไป และจากการศึกษาของ สาวิตตี วิษณุ โยธิน, ชนัดดา ชาติอนุลักษณ์, สุรีพร แสงสุวรรณ, อมร ใจนวนราพงษ์ และภิญญา พรจารยา (2558) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี พบว่า การรับรู้ อุปสรรคต่อการมาตรวจมะเร็งปากมดลูกที่สูง (95%) มีอิทธิพลต่อการไม่มาตรวจคัดกรองมะเร็ง ปากมดลูกของสตรี

ดังนั้น ความเชื่อด้านสุขภาพของสตรีกลุ่มนี้ยังคงเสื่อมและครอบครัว จึงมีผลต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เป็นการตัดสินใจของคนเองที่จะ กระทำพฤติกรรมสุขภาพตามความเชื่อนั้น ถ้าบุคคลรับรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตนเองถูกต้อง ก็จะ แสดงพฤติกรรมที่ดีและเหมาะสม เพราะถ้ามีความเชื่อที่ส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมความสำเร็จ จะทำให้ สตรีกลุ่มนี้ยังคงมีพฤติกรรมมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเพิ่มมากขึ้น และหากความเชื่อที่ ขัดขวางหรือจำกัดความสำเร็จ ได้รับการปรับเปลี่ยน เป็นด้านที่ส่งเสริมและเอื้อให้กระทำ พฤติกรรมได้สำเร็จแล้ว จะทำให้สตรีกลุ่มนี้ยังคงมีความตั้งใจและมีพฤติกรรมมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็ง ปากมดลูกได้

3. ครอบครัว

ครอบครัวมีอิทธิพลสูงสุดต่อความเชื่อ (WHO, 2002; กรมสุขภาพจิต, 2547), รูจา ภูไฟบุญลย์ (2541) ได้ให้ความหมายของครอบครัวว่า ครอบครัวประกอบด้วยคนมากกว่า 1 คน สมาชิกในครอบครัวมีความสัมพันธ์กันทางสายโลหิต หรือทางกฎหมาย ความสัมพันธ์ของสมาชิกในครอบครัว มีลักษณะเฉพาะ ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นและสมาชิกมีบทบาทในครอบครัวตามที่สังคมได้ให้ ความหมาย เช่น บิดา มารดา บุตร สามี ภรรยา ที่มีหน้าที่รับผิดชอบตามบทบาทของตน ซึ่งบทบาท แนะนำที่ในการดูแลสุขภาพ เป็นหน้าที่โดยตรงของครอบครัวในการดูแลสุขภาพทั้งภาวะปกติและ เปี่ยมเบนทางสุขภาพ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของสมาชิกในครอบครัวหนึ่งจะกระทบต่อสมาชิก คนอื่น จึงเป็นหน้าที่ของครอบครัวในการดูแลสุขภาพทั้งการส่งเสริม ป้องกัน รักษาและฟื้นฟูสุขภาพ รวมทั้งหน้าที่ด้านการภาพด้วย (jinarna วัชรสินธุ, 2550)

การที่สตรีกลุ่มนี้ยังคงมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งปากมดลูกนั้น ครอบครัวเป็นปัจจัยสำคัญ และมีอิทธิพลในการส่งเสริมสนับสนุนให้สตรีกลุ่มนี้ยัง มีพฤติกรรมมาตรวจน้ำคัดกรองมะเร็งปาก มดลูกเพิ่มขึ้น ได้ ดังเช่นจากการศึกษาของ จันทร์นิภา เกตรา (2551) ที่ศึกษาผลของการโปรแกรมการ

ปรับเปลี่ยนความเชื่อต่อความเชื่อของสตรีและสามีและความตั้งใจการไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี พบว่า สตรีและสามีที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ มีความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่าสตรีที่ไม่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ และสอดคล้องกับการศึกษาของ ชนิษฐา มูลนิบาล (2555) พบว่า สตรีกกลุ่มเสียงที่ได้รับโปรแกรมการเตรียมครอบครัวในการส่งเสริมการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่าสตรีที่ไม่ได้รับโปรแกรมการเตรียมครอบครัวในการมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกได้รับการส่งเสริมจากครอบครัวในการมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่าสตรีที่ไม่ได้รับโปรแกรมการเตรียมครอบครัว

สรุปได้ว่า ความเชื่อและครอบครัว มีความสำคัญและมีอิทธิพลต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี ซึ่งความเชื่อมทั้งด้านบวกและด้านลบ ต่อการคูณและสุขภาพทั้ง ในภาวะปกติและการเจ็บป่วย ดังนั้นหากปรับเปลี่ยนความเชื่อที่ขัดขวางหรือจำกัดความสำเร็จ และเป็นความเชื่อที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของสตรีกกลุ่มเสียงและครอบครัวได้จะทำให้สตรีกกลุ่มเสียงเกิดความตั้งใจและมีพฤติกรรมมารับการตรวจมะเร็งปากมดลูกได้

แนวคิดการพยาบาลตามรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย

1. จุดมุ่งหมายของรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย

ในการศึกษานี้ใช้รูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วยของ Wright and Bell (2009) จุดเน้นของรูปแบบการปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวขึ้นสูงนี้คือ การปฏิสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อของครอบครัวและทีมสุขภาพ เป้าหมายหลัก คือ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อในบริบทของการดูแลสุขภาพและความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว

ความเชื่อที่มีอิทธิพลต่อโครงสร้างด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณของบุคคล มีหลายความเชื่อ แต่ความเชื่อที่มีความสำคัญ คือ ความเชื่อหลัก (Core beliefs) ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อระบบครอบครัวและการทำหน้าที่ของครอบครัว โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาและการเผชิญปัญหาความเจ็บป่วยของสมาชิกครอบครัว ดังนั้นในการคูณและสุขภาพและการเจ็บป่วยของผู้ป่วยและครอบครัว สิ่งสำคัญที่พยาบาลต้องคำนึงถึงคือ ความเชื่อหลักของแต่ละบุคคลที่มีทั้งด้านบวกและด้านลบต่อสุขภาพทั้งในภาวะปกติและเมื่อเกิดความเจ็บป่วย

รูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย เชื่อว่าสุขภาพและการเจ็บป่วย จะมีความเชื่อสำคัญที่มีผลต่อบุคคลและครอบครัว และการปฏิบัติการพยาบาล ดังนี้

1. ความเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัวเป็นหน้าที่ของครอบครัวด้วย ทุกคนในครอบครัวมีประสบการณ์เกี่ยวกับการเจ็บป่วยของสมาชิกครอบครัวที่แตกต่างกัน

2. สุขภาพและความเจ็บป่วยเป็นความรู้สึกและการตัดสินใจของบุคคลนั้น ๆ ส่วนการ

วินิจฉัยการเจ็บป่วยกระทำโดยบุคคลากรทางสุขภาพ ผลการวินิจฉัยมีความหมายต่อครอบครัวมาก

3. สุขภาพและการเจ็บป่วยกับความเชื่อของครอบครัวและสมาชิกครอบครัว มีความสัมพันธ์สั่งผลกระทบซึ่งกันและกัน ซึ่งมีอิทธิพลต่อการดูแลผู้ป่วยและสมาชิกครอบครัว

4. การบอกเล่า เรื่องราวความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมาน มีผลช่วยลดความทุกข์ทรมานที่เกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วย ตลอดจนผลกระทบของครอบครัวต่อการเจ็บป่วย ซึ่งช่วยให้พยาบาลเข้าใจความเชื่อ ทั้งที่ເອີ້ນຕ່າງໆ ความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการเยียวยา

5. การเพิ่มทางเลือกจัดการความเจ็บป่วย ใน การปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงควรถามผู้ป่วย และครอบครัวว่า ต้องการจัดการความเจ็บป่วยด้วยวิธีการควบคุมหรือการอยู่ร่วมกับความเจ็บป่วย คำถามนี้จะกระตุ้นให้สะท้อนคิดเกี่ยวกับทางเลือกในการจัดการความเจ็บป่วยมากขึ้น

6. การเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมาน มีอิทธิพลต่ออารมณ์ขันพื้นฐาน และอารมณ์ขันพื้นฐาน มีผลต่อการดูแลสุขภาพและการหายเมื่อเกิดการเจ็บป่วย ดังนั้น สิ่งที่พยาบาลจะต้องจัดให้เกิดขึ้นในการดูแลคือເວົ້າໃຫ້เกิดบริบทของความรัก ความเข้าใจ สนับสนุนให้กำลังใจ และยอมรับความเชื่อของผู้ป่วยและครอบครัว

2. แนวคิดหลัก (Concepts) ของรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย

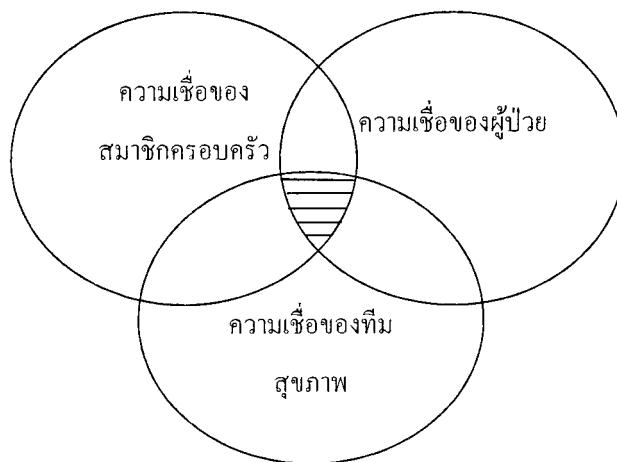
แนวคิดหลักของรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย คือ ความเชื่อ (Beliefs) ซึ่ง Wright and Bell (2009) ได้ให้ความหมายว่า หมายถึง ความรู้สึกมั่นใจในความจริงบางอย่าง ความเชื่อเป็นพื้นฐานสำคัญของบุคคล ถูกกำหนดโดยโครงสร้างด้านร่างกาย จิตใจ สังคม และจิตวิญญาณของบุคคล มีผลช่วยให้บุคคลเรียนรู้ เข้าใจความเจ็บป่วยและการดูแลตนเองที่แตกต่างกัน รูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย เชื่อว่า เมื่อเกิดการเจ็บป่วยจะเกิดความทุกข์ทรมานและเชื่อมโยงกับจิตวิญญาณของบุคคลและครอบครัว ซึ่งความเชื่อที่เกี่ยวข้องกับความเจ็บป่วยมีดังนี้

- 2.1. ความเชื่อเกี่ยวกับการวินิจฉัยโรค
- 2.2. ความเชื่อเกี่ยวกับสาเหตุของโรคและความเจ็บป่วย
- 2.3. ความเชื่อเกี่ยวกับการหายและการรักษา
- 2.4. ความเชื่อเกี่ยวกับความสามารถในการดูแลรักษา
- 2.5. ความเชื่อเกี่ยวกับความก้าวหน้าของโรค
- 2.6. ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาและจิตวิญญาณ
- 2.7. ความเชื่อเกี่ยวกับที่อยู่ของความเจ็บป่วยและความสัมพันธ์กับชีวิตของบุคคล

โดยแต่ละความเชื่อนั้นมีทั้งด้านบวกและด้านลบในการดูแลสุขภาพ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการกระทำหรือไม่กระทำการด้วยความของบุคคลนั้น ๆ ความเชื่อของผู้ป่วย สมาชิกครอบครัวและทีมสุขภาพ ส่วนใหญ่จะมีความเชื่อที่แตกต่างกัน บางความเชื่ออาจสอดคล้องกันระหว่างผู้ป่วยและ

ครอบครัว แต่อาจไม่สอดคล้องกับความเชื่อของพยาบาล บริเวณที่เชื่อมกัน จะเป็นบริเวณที่ความเชื่อของทุกฝ่ายสอดคล้องกัน ทำให้พยาบาลเข้าใจบริบทของครอบครัวและให้การปฏิบัติการพยาบาล (Nursing intervention) ที่เหมาะสมให้กับผู้ป่วยและครอบครัวมากที่สุด สร้างเสริมให้เกิดความสำเร็จ ของผู้ป่วยและครอบครัว มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในครอบครัวเป็นการเปลี่ยนแปลงด้านความคิด (Cognitive) อารมณ์ความรู้สึก (Affective) และพฤติกรรม (Behavior) มีผลทำให้ความทุกข์ทรมานที่มีอยู่ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตวิญญาณลดลงได้ (Wright, 2005)

ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ความเชื่อเกี่ยวกับความเจ็บป่วย (Wright, Watson, & Bell, 1996)

รูปแบบความเชื่อการเจ็บป่วย แบ่งรูปแบบความเชื่อการเจ็บป่วยได้เป็น 2 ด้าน คือ (Wright, Watson, & Bell, 1996)

1. ด้านความเชื่อที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จ เป็นความเชื่อที่ไปเพิ่มทางเลือกในการแก้ปัญหา จะมีผลให้สมานชิกดูแลกันด้วยความรัก ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดการเจ็บป่วยขึ้นในครอบครัว

2. ด้านความเชื่อที่ขัดขวางหรือจำกัดความสำเร็จ ทำให้ครอบครัวละเลยไม่สนใจทางเยี่ยวยารักษากับการเจ็บป่วยนั้น และการเจ็บป่วยที่เกิดขึ้นนั้นคงอยู่ ความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นจะยังอยู่ เช่นกัน

ดังนั้น ความเชื่อเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของครอบครัว จึงเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการดูแลสุขภาพของบุคคล ทั้งนี้เนื่องจากความเชื่อเกิดจากประสบการณ์ในชีวิตของบุคคลร่วมกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล สิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม (Wright & Leahey, 2005) ซึ่งความเชื่อของ

สมาชิกในครอบครัวจึงอาจไม่เห็นอกหักกับความเชื่อของทีมสุขภาพ การที่พยาบาลหรือทีมสุขภาพมีความเข้าใจในความเชื่อเกี่ยวกับการเจ็บป่วยของครอบครัว จะทำให้เข้าใจในพฤติกรรมการดูแลผู้ป่วยของครอบครัวมากยิ่งขึ้นและนำไปสู่การวางแผนการพยาบาลการดูแลครอบครัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. การพยาบาลตามรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย

ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้ Wright and Bell (2009)

3.1 ความเข้าใจในรูปแบบของครอบครัวเพื่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ (Creating a Context for Changing Belief) เป็นการค้นหาและสั่งเคราะห์บริบทที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ๆ ดังนี้

3.1.1 การเชื่อมโยงครอบครัวร่วมสนทนาร่วม (Bringing the family together)

3.1.2 การสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างพยาบาลและครอบครัว (Establishing a therapeutic relationship between nurse and family) ซึ่งเป็นสิ่งแรกที่ต้องทำโดยการแนะนำตนเอง อธิบายลักษณะงาน บอกกำหนดการ บอกระยะเวลาและขอบเขตของการสนทนาก่อนที่จะใช้ในการสร้างสัมพันธภาพและศึกษาครอบครัวที่มีประวัติเชื้อสาย โครงสร้างพันธุกรรม (Genogram) ความผูกพันในครอบครัว (Attach) ความสัมพันธ์ระหว่างครอบครัวกับสิ่งแวดล้อม (Ecomap) หรือระบบสนับสนุนผู้ป่วยและครอบครัว (Social support) ซึ่งเป็นการสอบถามข้อมูลจากครอบครัวได้โดยครอบครัวไม่รู้สึกว่ากำลังถูกคุกคาม

3.1.3 การแยกแยะปัญหา (Distinguishing the problem) เป็นการค้นหาปัญหาและให้ความหมายกับปัญหาเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญกับสมาชิกครอบครัวในการแยกแยะปัญหา และเป็นการศึกษาความเชื่อเกี่ยวกับปัญหาของสมาชิกครอบครัว คำถามหนึ่งที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการแยกแยะปัญหาคือ การถามคำถามที่ต้องการคำตอบจากครอบครัวด้วยคำถามเดียว (One question question)

3.1.4 การขัดอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลง (Removing obstacles to change) ในระหว่างการสร้างสัมพันธภาพและคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพที่ดี และการแยกแยะปัญหา มีอุปสรรคมากมายที่ขัดขวางการเปลี่ยนแปลง อย่างไรก็ตาม สมาชิกครอบครัวไม่ต้องการมาร่วมสมาชิกครอบครัวไม่พอไปกับความก้าวหน้าของการบริการ ประสบการณ์ที่ไม่ดีมาก่อนกับบุคลากรสุขภาพ ความคาดหวังต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอาจไม่ตอบสนองต่อความต้องการของครอบครัว

3.2 การค้นหา เปิดเผยและแยกแยะความเชื่อเกี่ยวกับความเจ็บป่วย (Uncovering and distinguishing illness beliefs) เป็นการสนทนาร่วมที่ไม่ได้เกี่ยวกับอาการ หรือยา หรือการ

รักษา แต่เกี่ยวกับประสบการณ์การเจ็บป่วย โดยเฉพาะสิ่งที่สมาชิกครอบครัวเห็นว่าเป็นสิ่งที่ยากที่สุดในการจัดการกับการเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว คำาณนี้จะเชื่อเชิญให้สมาชิกครอบครัว และผู้เชี่ยวชาญเปลี่ยนจากการบอกเล่าเรื่องราวกับโรคและการรักษา (Medical narratives) ไปสู่การบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับความเจ็บป่วย (Illness narrative) และการดูแลสมาชิกครอบครัวที่เจ็บป่วย โดยเป็นการเชื่อเชิญให้เกิดการสะท้อนคิด ซึ่งเป็นสิ่งที่มีประโยชน์มากในการปฏิบัติการรักษา ความเชื่อเกี่ยวกับการเจ็บป่วยที่น่าสนใจในการเปิดเผยและแยกแยะมีดังนี้

3.2.1 การทำความเข้าใจความเชื่อการเจ็บป่วย (Drawing forth illness belief)

การเชื่อเชิญสมาชิกครอบครัวโดยการแสดงบทบาทผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับครอบครัว (Inviting family member into the role of expert)

3.2.2 การเปิดเผยความเชื่อเกี่ยวกับการเจ็บป่วยด้านการวินิจฉัยโรค การเกิดของโรค การเยียวยาและการรักษา ความสามารถในการจัดการ ควบคุม และอิทธิพลต่อการเจ็บป่วย การพยากรณ์โรค ศาสนา-จิตวิญญาณ ที่อยู่ของความเจ็บป่วย

3.3 การปรับเปลี่ยนความเชื่อที่เป็นอุปสรรค (Challenging, Altering, and Modifying constraining belief) เป็นการเชื่อเชิญให้สมาชิกครอบครัวสะท้อนคิด เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการเปลี่ยนแปลงวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

3.3.1 การให้คำชื่นชม (Offering commendations) ควรให้คำชื่นชมภายใน 10 นาทีแรกที่พบครอบครัว การให้คำชื่นชมจะทำเมื่อมีข้อมูลหลักฐานชัดเจนว่าครอบครัวทำจริง และควรใช้ภาษาที่ครอบครัวใช้ ผสมผasan กับความเชื่อที่สำคัญของครอบครัวในการให้คำมั่นใจ ความเชื่อมั่น หรือชื่นชมที่ครอบครัวปฏิบัติได้ดี

3.3.2 การถามคำถาม (Asking intervention questions) ซึ่งความเชื่อถูกรวมอยู่ในคำถามที่ใช้ถามครอบครัว เป็นการถามเพื่อให้ครอบครัวเล่าความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกเกี่ยวกับครอบครัวหรืออาการเจ็บป่วยของสมาชิกครอบครัว โดย

3.3.2.1 ถามคำถามที่เชื่อเชิญให้สะท้อนคิดถึงผลที่ที่เกิดขึ้น (Asking questions that invite a reflection)

3.3.2.2 เชื่อเชิญครอบครัวให้เล่าความคิด ความเชื่อ ความรู้สึกเกี่ยวกับความเจ็บป่วยของสมาชิกครอบครัวทั้งที่ครอบครัวสามารถตอบเองและถามผู้อื่น (Inviting family members to externalize internalized question)

3.3.3 การพูดในสิ่งที่ไม่สามารถพูดได้ (Speaking the unspeakable) เป็นการพูดแทนครอบครัวในประเด็นที่ไม่สามารถพูดได้ เช่น ความรุนแรงในครอบครัวเกี่ยวกับความตายและอื่น ๆ ซึ่งมีความท้าทายเป็นการเปิดเผยความเชื่อที่เป็นหัวใจของปัญหา

3.3.4 การใช้ทีมสะท้อน (Using reflecting teams) เป็นการเสนอความคิดที่หลากหลายต่อสมาชิกครอบครัวโดยทีมสุขภาพ และประเมินเกี่ยวกับความคิดเห็นของสมาชิกจะทำให้เกิดความเข้าใจที่ชัดเจนขึ้น

3.3.5 การเขียนจดหมายบำบัด (Writing therapeutic letters) เป็นการสนทนารูปแบบหนึ่งที่ให้ความมั่นใจและยืนยันกระบวนการบำบัด สรุปจุดเด่น จุดสำคัญของการทำงานกับครอบครัวว่าทีมสุขภาพ ได้เรียนรู้อะไรบ้างจากครอบครัว เป็นการเขียนสิ่งที่ท้าทายความเชื่อที่เป็นข้อจำกัดของครอบครัวและทีมสุขภาพ เป็นการเน้นจุดแข็งในความเชื่อที่ส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของสมาชิกครอบครัว

3.3.6 การใช้ผลการวิจัย (Using research finding) ทำได้ 2 อย่างคือ การใช้ผลที่ได้จากการวิจัยหรือการใช้กระบวนการในการท้าทายและเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ซึ่งการใช้งานวิจัยนี้จะช่วยทำให้สมาชิกครอบครัวเปิดโอกาสสำหรับการรับฟังความคิดใหม่และยอมรับต่อความคิดนี้

3.3.7 การเสนอทางเลือก ความคิดความเชื่อ (Offering alternate belief) เป็นสิ่งที่เป็นประโยชน์ เพราะเป็นการเปิดโอกาสสำหรับความคิดหรือความเชื่อใหม่ ๆ ที่เสนอให้ เช่น การเล่าเรื่องราวะที่เป็นความรู้ที่ได้จากการทำงานกับครอบครัวอื่น ๆ นอกจากนี้การให้คำยืนยันของสมาชิกที่เห็นด้วยกับความคิดที่เสนอถือมีประโยชน์สำหรับการเปลี่ยนแปลงความเชื่อที่เป็นอุปสรรคด้วย

3.4 ส่งความเชื่อที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลง (Affirming facilitating beliefs) เป็นการพูดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวตระหนักรถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากการปรับเปลี่ยนความเชื่อและพฤติกรรมเพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวคงไว้ซึ่งพฤติกรรมและการปฏิบัติที่ดีต่อไป

3.4.1 การสำรวจการเปลี่ยนแปลง (Exploring change) ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบที่จะมีผลต่อส่วนอื่น ๆ ของระบบด้วยนั้นหมายถึงเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงถูกแยกแยะความแตกต่างก็จะต้องการสำรวจความแตกต่างของระบบและสำรวจจากมุมมองที่แตกต่างกันด้วย

3.4.2 การสำรวจผลการเปลี่ยนแปลง (Exploring the effects of change) เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ทางหนึ่งที่จะทำให้ความเปลี่ยนแปลงนั้นมั่นคง คือการสำรวจผลของการเปลี่ยนแปลง การค้นหาและสะท้อนคิดกึ่งรวมอยู่ในกระบวนการนี้ด้วย

3.4.3 เชิญชวนให้อธิบายการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Inviting explanations of change) การหาคำอธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นได้อย่างไร เป็นหนทางหนึ่งในการแยกแยะความเปลี่ยนแปลงและทำให้เป็นจริงขึ้นมา

3.4.4 การส่งเสริมความเชื่อให้เกิดความสำเร็จ (Affirming facilitating beliefs)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า ความเชื่อเป็นรากฐานของความตั้งใจและมีผลก่อความตึงใจแล้วจะมีอิทธิพลทำให้เกิดการกระทำพฤติกรรม อิทธิพลของความเชื่อทั้งสตรีกลุ่มเสี่ยงและความเชื่อของสมาชิกรอบครัว จึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้สตรีกลุ่มเสี่ยงมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบการพยาบาลเกี่ยวกับความเชื่อความเจ็บป่วย เพื่อปรับเปลี่ยนความเชื่อด้านสุขภาพที่เป็นอุปสรรคต่อความตั้งใจและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกรอบครัว เป็นความเชื่อที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ที่มีผลต่อความตั้งใจและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยงได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การศึกษารั้งนี้เป็นการศึกษาเกี่ยวกับทดลอง (Quasi-experimental research) แบบสองกลุ่ม (Pretest/ Posttest control group design) คือ กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยให้กลุ่มทดลองเข้าร่วมโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อ กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมการดูแลรูปแบบปกติ กลุ่มละ 30 ตัวอย่าง รวม 60 ครอบครัว เปรียบเทียบระดับความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ทั้งก่อนและหลังการทดลอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ที่ศึกษา คือ สตรีและสมาชิกครอบครัว ที่ได้จากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้อำนากการทดสอบ (Power analysis) จากหมู่บ้านที่ได้โดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage cluster sampling) เข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำนวน 60 ครอบครัว

กลุ่มตัวอย่าง คือ สตรีที่มีคุณสมบัติดังนี้

1. มีอายุ 30-60 ปี โดยไม่คำนึงถึงสถานภาพสมรส
2. ยังไม่ได้รับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ในปี พ.ศ. 2554-2558
3. สมาชิกครอบครัว ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญและมีอิทธิพลต่อสตรี สามารถเข้าร่วมโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อ ๆ ได้ จำนวน 1 คน
4. มีภูมิลำเนาอยู่เขตอำเภอสว่างวีรธรรมศ์ จังหวัดอุบลราชธานี
5. สามารถพูดคุยกภาษาไทยได้

การกำหนดขนาดตัวอย่าง ขนาดกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้เป็นการวิจัย คำนวณโดยการใช้อำนากการทดสอบ (Power analysis) สำหรับ t-test ซึ่งกำหนดอัตราการทดสอบ (Level of power) เท่ากับ .80 กำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ระดับนัยสำคัญ (Significant level) ที่ .05 กำหนดค่าเบต้า (β) เท่ากับ .20 และขนาดของความสัมพันธ์ของตัวแปร (Effect size) ซึ่งคำนวณจากสูตรของ Glass (1976) จากงานวิจัยของ จันทร์นิภา เกตรา (2551) ดังนี้

$$d = \text{ขนาดอิทธิพล}$$

\bar{x}_e = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มทดลองโดยพิจารณาจากการวิจัยของ จันทร์นิภา เกตรา (2551)

พบว่า คะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่ม

ทดลองหลังการทดลอง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 66.20

\bar{x}_c = ค่าเฉลี่ยของกลุ่มควบคุมโดยพิจารณาจากการวิจัยของ จันทร์นิภา เกตรา (2551)

พบว่า คะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่ม

ควบคุมหลัง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 58.45

SD_c = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มควบคุมโดยพิจารณาจากการวิจัยของ
จันทร์นิภา เกตรา (2551) พบว่า คะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็ง
ปากมดลูกของกลุ่มควบคุมหลัง 2 สัปดาห์ เท่ากับ 6.20

$$d = \frac{\bar{x}_e - \bar{x}_c}{SD_c}$$

แทนค่าในสูตร $d = \frac{66.20 - 58.45}{6.20} = 1.25$

คำนวณค่า Effect size ที่ได้ = 1.25 ซึ่งเป็นค่าอำนาจการทดสอบที่มาก (Large effect size)
มาประมาณการขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางขนาดตัวอย่างของ Presnell Cohen and Cohen
(1992) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างกลุ่มละ 26 ครอบครัว ผู้วัยเพิ่มขนาดกลุ่มตัวอย่างอีกร้อยละ 15 เพื่อ^{เพื่อ}
ป้องการสูญหายของกลุ่มตัวอย่าง (Polit & Hungler, 1999) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลอง
และกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 30 ครอบครัว รวมทั้งสิ้น 60 ครอบครัว

การสุ่มตัวอย่าง

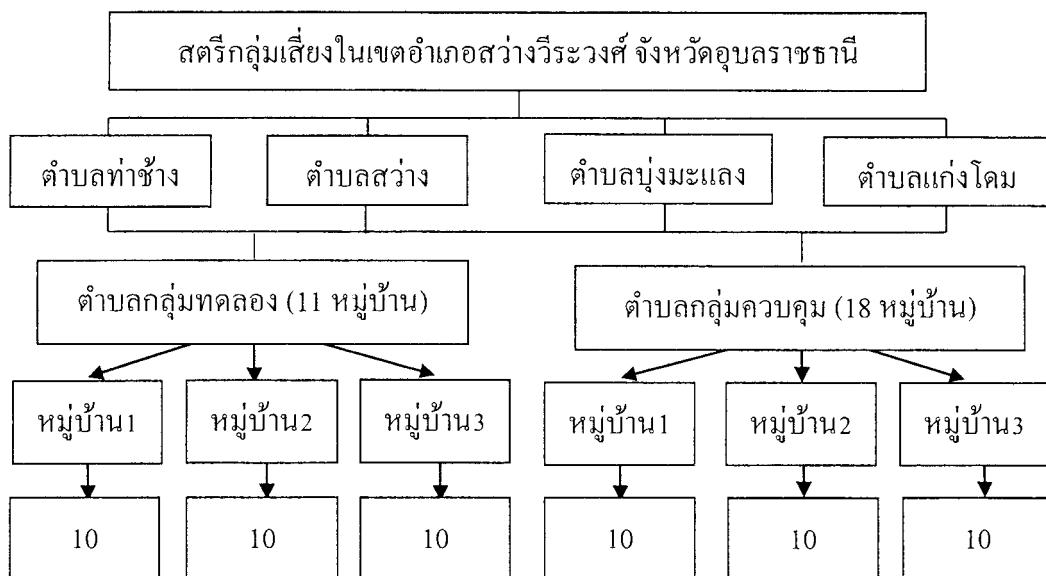
การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยทำ
การสุ่มแบบง่ายไม่ไส้คืน มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

1. นำรายชื่อตำบล 2 ตำบล ที่ห่างจากกันไม่น้อยกว่า 3 กิโลเมตร เพื่อลดโอกาสที่กลุ่ม
ตัวอย่างได้พับและแยกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง
(Contaminated Effect) มาจับฉลากสุ่มแบบง่าย โดยให้หมายเลข 1 ในฉลากเป็นตำบลกลุ่มทดลอง
และหมายเลข 2 ในฉลากเป็นตำบลกลุ่มควบคุม โดยสามารถของทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมีคุณลักษณะ
ต่าง ๆ ครบถ้วนตามประชารทที่ต้องการศึกษา สามารถเป็นตัวแทนประชารทที่ดีของตำบลได้

2. สุ่มนหมู่บ้านของ 2 ตำบล ๆ ละ 3 หมู่บ้าน จำนวน 6 หมู่บ้าน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย
เป็นกลุ่มทดลอง 3 หมู่บ้านและกลุ่มควบคุม 3 หมู่บ้าน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้านมี
คุณลักษณะที่เหมือนกัน สามารถเป็นตัวแทนที่ดีของหมู่บ้านได้ เพื่อความสะดวกต่อการติดต่อ

ประสานงานระหว่างกลุ่มตัวอย่าง อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและผู้วิจัย รวมทั้งต่อการเดินทางมาร่วมวิจัยของกลุ่มตัวอย่าง กำหนดให้มีลักษณะครบถ้วนทุกหมู่บ้าน และจับตลาดที่มีหมายเลขอากาศ กำหนดไว้ 1-6 ในตลาดให้เข้าร่วมการทดลองลง โดยหมู่บ้านที่จับตลาดสูงได้หมายเลข 1-3 เป็นหมู่บ้านของกลุ่มทดลองและหมู่บ้าน 4-6 เป็นหมู่บ้านของกลุ่มควบคุม ส่วนตลาดที่ไม่มีหมายเลขกำหนดไว้ให้คัดออก

3. นำรายชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยง ที่มีลักษณะตรงตามที่กำหนดไว้ในแต่ละหมู่บ้านที่สูง ได้มาจับตลาดสูงกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย หมู่บ้านละ 10 คน จำนวน 6 หมู่บ้าน จังหวัดอุบลราชธานี ตัวอย่าง และถ้าหากมีครอบครัวใดปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย ก็ทำการหยอดรายการซื้อที่สำรวจนี้เพิ่มเติมจังหวัดจำนวน ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ประเภท คือ

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ

1.1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง เช่น อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพสถานะทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

1.2 แบบสอบถามความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เป็นแบบสอบถาม ที่ผู้วัยสร้างขึ้น จำนวน 2 ข้อ พิสัยคะแนนรวม 2 ข้อ เท่ากับ 2-14 คะแนน คะแนน มาก หมายถึง ความตั้งใจมาก

1.3 แบบบันทึกการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ที่ผู้วัยสร้างขึ้น เป็นแบบบันทึกการมาตรวจคัดกรองของสตรีกลุ่มเสี่ยง ในวันมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน

2. โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว ที่ผู้วัยได้สร้างขึ้น จากรูปแบบความเชื่อความเชื่อของ Wright and Bell (2009) ซึ่งเป็นรูปแบบการปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวขั้นสูง โดยในกิจกรรมของโปรแกรมนี้ ผู้วัยจะได้ดัดแปลงจากโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อต่อความเชื่อของสตรีและสามีของ จันทร์นิภา เกตรา (2551) โดยมี 4 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การสร้างสัมพันธภาพ 2) การสนทนานำบัค 3) การสะท้อนคิด 4) การสรุปผล ผู้วัยได้จัดทำโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกในครอบครัว จำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 เวลา 3 ชั่วโมง ครั้งที่ 2 เวลา 2 ชั่วโมง โดยห่างกัน 1 สัปดาห์ และประเมินการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลอง มีขั้นตอนดังนี้

ครั้งที่ 1 สัปดาห์ที่ 1

ขั้นตอนที่ 1 สร้างสัมพันธภาพ ดังนี้

1.1 การสร้างสัมพันธภาพครั้งแรก เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจ โดยผู้วัยไปพบกับกลุ่มทดลอง ที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน แนะนำตัวเองพร้อมทั้งให้กลุ่มทดลองได้แนะนำตัวเอง โดยผู้วัยอยู่ในยังถึงลักษณะงานวิจัย วัตถุประสงค์ การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มทดลอง สร้างความมั่นใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก โดยให้กลุ่มทดลองได้เห็นถึงลักษณะของห้องตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ที่มีความนิcidic และปลอดภัย บุคคลอื่นไม่สามารถเข้าไปได้ และผู้เก็บสิ่งส่งตรวจเป็นพยาบาล ที่ผ่านการอบรมการเก็บสิ่งส่งตรวจหาความผิดปกติของเซลล์มะเร็งปากมดลูก ที่มาจากการตรวจคัดกรอง สำหรับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไขว้กันตรวจ เพื่อเป็นการลดความอายของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม แข็งระยะเวลาการพบกัน และจำนวนครั้งที่พบกัน และให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามก่อนการทดลอง

1.2 สัมภาษณ์กลุ่มทดลอง จัดทำแผนผังเครือญาติ (Genogram) และแผนผังความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมของครอบครัว (Ecomap) และระบบการสนับสนุนครอบครัว (Social support) ซึ่งเป็นการสอบถามข้อมูลจากครอบครัว ได้โดยครอบครัวไม่รู้สึกว่ากำลังถูกคุกคาม เพื่อให้เข้าใจบริบทของครอบครัวที่เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงความเชื่อที่จะเกิดขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 การสนทนานำบัดเพื่อการปรับเปลี่ยนความเชื่อ มี 4 ขั้นตอนอยู่ ดังนี้

2.1 ศึกษาบริบทของครอบครัวกลุ่มทดลอง เพื่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อเกี่ยวกับ การตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก โดยการพูดคุยกับสามาเพื่อค้นหาปัญหาที่เกิดขึ้นและให้ ความหมายของปัญหา ปัญหาที่แยกແยะ ได้เกิดจากการร่วมกันกำหนดระหว่างพยาบาลกับครอบครัว กระตุ้นให้ครอบครัวสามารถหนึ่งค้ำມที่ต้องการคำตอบจากการพนกันในแต่ละครั้ง เป็นการท้าทาย ให้ครอบครัวสะท้อนคิดถึงปัญหาที่สำคัญที่สุดที่กำลังเผชิญอยู่ ทำให้พยาบาลทราบปัญหาและ ความต้องการที่แท้จริงของครอบครัว

2.2 การประเมิน ค้นหา และแยกแยะความเชื่อเกี่ยวกับการที่จะไม่มาตรวจคัดกรอง มะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลอง รวมถึงการเล่าประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับโรคมะเร็งปากมดลูก และการมาตรวจ ทำให้เห็นแนวคิดทั้งด้านบวกหรือด้านลบ ตลอดจนอิทธิพลอื่น ๆ ทั้งทางกาย จิต จิตสังคมและจิตวิญญาณ ที่มีผลต่อความเชื่อความตั้งใจและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เกิดการปรับเปลี่ยนความเชื่อของกลุ่มทดลองต่อความตั้งใจและการมารับการตรวจคัดกรองมะเร็ง ปากมดลูก

2.3 การปรับเปลี่ยนความเชื่อที่เป็นอุปสรรค ต่อการไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็ง ปากมดลูก โดยใช้เทคนิคทางการพยาบาลครอบครัว เช่น การให้คำชี้แจง ชี้ชุดแข้งของครอบครัว จุดอ่อนที่ต้องพัฒนา การพูดแทนในสิ่งที่ครอบครัวไม่สามารถพูดออกมากได้ การใช้วิดีโอเกี่ยวกับ โรคมะเร็งปากมดลูก ขั้นตอนการตรวจ เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจคัดกรองมาแสดงให้กลุ่ม ทดลองได้เห็น และตัวอย่างของบุคคลที่มาตรวจคัดกรองเป็นตัวอย่าง การใช้คำพูดหรือน้ำเสียงที่นุ่มนวล การสะท้อนความคิดของกลุ่มทดลอง เพื่อให้เกิดพลัง นำไปสู่การขจัดอุปสรรคและการ ปรับเปลี่ยนความเชื่อที่จะไม่ไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

2.4 การส่งเสริมความเชื่อที่เอื้อต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่ม ทดลอง โดยกระตุ้นให้กลุ่มทดลองสะท้อนคิดมองหาการปรับเปลี่ยนความเชื่อที่ก่อให้เกิดการ เปลี่ยนแปลง เช่น การซื้อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีของการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก แสดงความยินดีกับความตั้งใจที่จะมาตรวจตามนัด เป็นต้น ส่งผลให้คงไว้ซึ่งพฤติกรรมการปฏิบัติ ที่ดีนั้น ได้อย่างเหมาะสมและต่อเนื่อง หลังจากนั้นพยาบาลนำข้อสรุปที่กลุ่มทดลองจะเลือกปฏิบัติ นั้นมาใช้เป็นแนวทางในการประเมินความก้าวหน้าของครอบครัวเมื่อพนกันครั้งต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนคิดการสนทนานำบัด ผู้วิจัยกระตุ้นให้กลุ่มทดลองสะท้อนคิด และสรุปในแต่ละครั้งของการสนทนานำบัดเพื่อพิจารณาหาแนวทางปฏิบัติในปรับเปลี่ยนความเชื่อ เกี่ยวกับที่จะไม่มาตรวจน้ำตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกร่วมกัน และนำทสรุปร่วมกันนั้นมา ประเมินผลการปรับเปลี่ยนครั้งต่อไป

ขั้นตอนที่ 4 สรุปเรื่องราวที่ก่อให้เกิดความไม่สงบในชุมชน โดยผู้วิจัยสรุปแนวทางที่ก่อให้เกิดความไม่สงบ ต้องปฏิบัติหลังจากได้สนทนากับบัดและหาแนวทางปฏิบัติร่วมกันแล้ว ให้ก่อให้เกิดความไม่สงบตอบแบบสอบถามความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ครั้งที่ 1 จากนั้นผู้วิจัยนัดหมายพนักงานครั้งที่ 2 ซึ่งเว้นระยะห่างเป็นเวลา 1 สัปดาห์

ครั้งที่ 2 ห่างจากครั้งแรก 1 สัปดาห์

ผู้วิจัยพบกับบุคลากรที่ศูนย์สุขภาพชุมชนในหมู่บ้าน เพื่อสนทนากับบุคคลเกี่ยวกับความเชื่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก โดยนำริบทความเชื่อความเจ็บป่วยของบุคลากร ครั้งที่ 1 มาใช้และดำเนินโปรแกรมการพยาบาลตามรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย 4 ขั้นตอน ต่อเนื่องดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างสัมพันธภาพกับบุคลากร เพื่อให้เกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจ ต่อเนื่อง

ขั้นตอนที่ 2 การสนทนากับครอบครัวประกอบด้วย 4 ขั้นตอนย่อไปดังนี้

- ศึกษาบริบทของครอบครัวเพื่อการเปลี่ยนแปลงความเชื่อเพิ่มเติมด้วยการประเมินผลการบ้านครอบครัวจาก ครั้งที่ 1 และถ้ามีความต้องการคำปรึกษาครอบครัวหนึ่งสามารถซึ่งครั้งนี้ สามารถอาจเปลี่ยนจากเดิม

- การประเมิน คืนหายและแยกแยะความเชื่อเกี่ยวกับการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเพิ่มเติม โดยเปิดโอกาสให้ครอบครัวออกเส่าความเชื่อของบุคลากร อิทธิพลแวดล้อมทั้งทางกาย จิต จิตสังคมและจิตวิญญาณ ที่มีผลต่อความเชื่อเกี่ยวกับการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกกล่าวชุมชนเชยก่อให้เกิดความไม่สงบ ที่มีความตั้งใจและจะมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก จากนั้นเปิดโอกาสให้ก่อให้เกิดความไม่สงบ ได้ถามคำถาม 1 คำถามที่ต้องการคำตอบ

- การปรับเปลี่ยนความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก กระตุ้นให้ก่อให้เกิดความไม่สงบ ได้พูดถึงอุปสรรคต่อการ ไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ทำให้ได้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคต่อการมาตรวจคัดกรอง นำมาสู่การขัดอุปสรรคต่อการมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

- การมีส่วนร่วมของบุคลากร ทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน การให้คำแนะนำทำให้ก่อให้เกิดความภักดีและเกิดความเข้มแข็งในครอบครัวขึ้น และเป็นการส่งเสริมความเชื่อที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงให้ก่อให้เกิดความไม่สงบ márับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกและคงไว้ซึ่งพฤติกรรมที่ดีนี้ไว้

ขั้นตอนที่ 3 การสะท้อนคิดการสนทนากับบุคคล ผู้วิจัยทำการกระตุ้นให้ก่อให้เกิดความไม่สงบและสรุปในแต่ละครั้งของการสนทนากับบุคคล เปิดโอกาสให้ก่อให้เกิดความ

คิดเห็นสอบ datum สิ่งที่ยังสังสัยเกี่ยวกับความเชื่อ โรมะเริงปากมดลูก ผู้วิจัยยกย่องชมเชยเสริมแรงบวกจากการสรุปเนื้อหาในการพูดคุยครั้งนี้ สอบ datum เรื่องการนัดหมายวันและเวลา มาตราจัดการองมะเริงปากมดลูก

ข้อตอนที่ 4 สรุปเรื่องราวที่กลุ่มทดลองได้สะท้อนคิด โดยผู้วิจัยสรุปแนวทางที่กลุ่มทดลอง ต้องปฏิบัติหลังจากได้สัมภาษณ์บ้าบัดและหาแนวทางปฏิบัติร่วมกัน ให้กลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเริงปากมดลูก ครั้งที่ 2 หลังการทดลอง ผู้วิจัยนัดหมายพบกันครั้งที่ 3 อีก 3 วัน ซึ่งเป็นวันนัดหมายมาตราจัดการองมะเริงปากมดลูก

ครั้งที่ 3 วันนัดหมายมาตราจัดการองมะเริงปากมดลูก ผู้วิจัยดำเนินการปิดสัมพันธภาพ และกล่าวคำขอบคุณกลุ่มทดลองที่ให้ความร่วมมือในการร่วมวิจัยในครั้งนี้ บันทึกการมาตราจัดการองมะเริงปากมดลูกของกลุ่มทดลอง

การตรวจสอบเครื่องมือ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือใช้ 2 อย่าง ได้แก่

1. โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อตามรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วย ทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่าน หลังจากได้รับคำแนะนำจากผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมอีกครั้ง

2. การหาความตรงของเนื้อหา (Content validity) แบบสอบถามความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเริงปากมดลูก ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมา ตรวจสอบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน เพื่อหาความตรงของเนื้อหา ความเหมาะสมสมของภาษา ค่า CVI (Content validity index) = 1

3. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปตรวจสอบหาความเชื่อมั่น โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) กับสตรีอายุ 30-60 ปี ในหมู่บ้านที่ไม่ได้เข้ากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์ขั้ลฟ้าของกรอนบาร์ (Cronbach's Alpha Coefficient) กำหนดค่าความเชื่อมั่น ไม่ควรน้อยกว่า .70 ได้ค่าความเชื่อมั่น .91

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการวิจัยธรรมการวิจัยบัณฑิต วิทยาลัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รหัสจดหมาย 18-03-2559 การตระหนักและเคารพในสิทธิมนุษยชน กลุ่มตัวอย่างได้รับการชี้แจงการพิทักษ์สิทธิ์ก่อนตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ และเป็นการตัดสินใจโดยอิสระ ข้อมูลที่เก็บมาทุกข้อมูลในแบบสอบถาม จะปกปิดเป็นความลับ

ไม่นำข้อมูลส่วนบุคคลไปเผยแพร่ เช่น ข้อมูลในแบบสอบถาม จะไม่มีชื่อ ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ หรือ สัญลักษณ์ใดที่จะแสดงความเป็นจัวตนของผู้ตอบแบบสอบถาม การเก็บรวบรวมข้อมูลได้ขออนุญาตผู้เข้าร่วมโครงการพร้อมกับชี้แจงและได้มีการสอนถามยืนยัน โดยชี้แจงสิทธิในการเข้าร่วม หรือถอนตัวระหว่างการศึกษา โดยไม่เกิดผลเสียหายใด ๆ พร้อมกับชี้แจงประโยชน์และผลกระทบ ในการศึกษารึเปล่า และจะนำผลการศึกษาแสดงเป็นภาพรวมเท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการให้โปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ ด้วยตนเอง โดยมีผู้ช่วยวิจัยเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย

1.1 ขั้นเตรียมผู้วิจัย ผู้วิจัยทบทวนความรู้และทักษะเกี่ยวกับการพยาบาลรูปแบบ ความเชื่อความเชื่อปัจจุบัน

1.2 ผู้ช่วยวิจัย เป็นบุคลากรในกลุ่มงานเวชปฏิบัติครอบครัวและบริการปฐมภูมิ จำนวน 2 ท่านเป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัย อธิบายเกี่ยวกับ การใช้แบบสอบถาม วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เวลาที่นำแบบสอบถามไปใช้ หลังจากนั้นเบิดโอกาสให้ผู้ช่วยวิจัยได้ตักตามข้อสงสัย และผู้ช่วยอธิบายจนผู้ช่วยเข้าใจ

2. ขั้นเตรียมกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลและ อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านของกลุ่มตัวอย่างที่ได้คัดเลือก โดยผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยและ ผู้ตรวจสอบรองมะเร็งปากมดลูกพบกับกลุ่มตัวอย่างในหมู่บ้านที่คัดเลือกไว้แล้ว

3. ขั้นดำเนินการทดลอง

เมื่อโครงร่างงานวิจัยผ่านการพิจารณาจริยธรรมแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.1 จัดทำหนังสือขออนุญาตจากคณะกรรมการศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนูรพา ถึง ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสว่างวีระวงศ์ อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อขอความ ร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังการอนุมัติแล้ว

3.2 ผู้วิจัยเข้าพบผู้อำนวยการโรงพยาบาลสว่างวีระวงศ์ เพื่อแนะนำตัวและชี้แจง รายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3 ผู้วิจัยพบผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลของกลุ่มตัวอย่าง เพื่อ ชี้แจงรายละเอียด และขอคำแนะนำการสำรวจรายชื่อสตรีกกลุ่มเสี่ยง อายุ 30-60 ปีที่มีคุณสมบัติของ

ประชารตัวอย่างจากฐานข้อมูลของโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ศึกษาและขอความร่วมมือในการทำวิจัยในครั้งนี้

3.4. ผู้วิจัยขอความร่วมมือผู้ตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ซึ่งเป็นพยาบาลวิชาชีพที่ผ่านการอบรมการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ด้วยวิธี “เบบีปสเมียร์” จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลที่ไขวักนั้นตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก รวมทั้งที่เจงวัตถุประสูติของการวิจัย ระยะเวลาของการวิจัย หลังจากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้ตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกได้ซักถามข้อสงสัย และผู้วิจัยอธิบายจนผู้ตรวจคัดกรองเข้าใจ

เมื่อได้กลุ่มตัวอย่างแล้ว ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจให้เป็นการตัดสินใจโดยอิสระ อธิบายการเข้าร่วมโครงการ วัตถุประสงค์ของโครงการ กลุ่มตัวอย่างเขียนใบพิทักษ์สิทธิ์ที่เข้าร่วมโครงการในการดำเนินการทดลอง กลุ่มตัวอย่างได้พบเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจคัดกรอง ผู้ช่วยวิจัย ห้องที่ใช้ในการตรวจคัดกรองที่มีความปลอดภัย มีดิจิต และนำเครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรองให้กับกลุ่มตัวอย่าง ได้เห็น ซึ่งจะทำให้กลุ่มตัวอย่างลดความกลัวและความอยาต่อการมารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และดำเนินการ ดังนี้

กลุ่มทดลอง มีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ผู้วิจัยพบกับกลุ่มทดลอง ที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน ซึ่งแจ้งโครงการและขั้นตอนของการวิจัยให้กับกลุ่มทดลองตอบแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก (Pre-test) โดยผู้วิจัยอธิบายการตอบแบบสอบถาม สอบถามให้กับกลุ่มทดลองเข้าใจและเริ่มดำเนินการการปรับเปลี่ยนความเชื่อของกลุ่มทดลอง ดังนี้

1. สร้างสัมพันธภาพ ผู้วิจัยแนะนำตนเองด้วยท่าทีที่เป็นมิตร และให้กลุ่มทดลองแนะนำตัวเอง เกิดความคุ้นเคยและไว้วางใจผู้วิจัยซึ่งเจงวัตถุประสงค์การวิจัยครั้งนี้ ระยะเวลาและจำนวนการนัดหมาย ขั้นตอนการวิจัย

2. ดำเนินการสนทนากำบัง 4 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษารि�บทของครอบครัวเพื่อการเปลี่ยนแปลง ด้วยการถามหนึ่งคำถาม

2.2 การค้นหา เปิดเผยและแยกแยะความเชื่อต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ของกลุ่มทดลอง กระตุ้นให้กลุ่มทดลองเล่าและเปิดเผยความเชื่อต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

2.3 การปรับเปลี่ยนความเชื่อที่เป็นอุปสรรคต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ของกลุ่มทดลอง การซื่นชม การให้ข้อมูล การใช้สื่อแผ่นพับเกี่ยวกับโรคมะเร็งปากมดลูกและการป้องกัน เพื่อปรับเปลี่ยนเป็นความเชื่อที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงต่อการตรวจคัดกรอง

มะเร็งปากมดลูก โดยระบุต้นให้กับกลุ่มทดลองของทำการปรับเปลี่ยนความเชื่อที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และคงไว้ซึ่งความคิดที่จะปฏิบัติการต่อไป

2.4 การสะท้อนคิด ใช้คำถามปลายเปิดเพื่อกระตุ้นให้กับกลุ่มทดลองอธิบายผลการสนทนานำมาบังคับ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก สรุปผล ระหว่างผู้วัยรุ่นกับกลุ่มทดลอง นัดหมายการพบกันครั้งต่อไปในอีก 7 วัน ก่อนรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และหากพบว่ากลุ่มทดลองยังมีความเชื่อที่ขัดขวางต่อการเปลี่ยนแปลง ดำเนินการปรับเปลี่ยนความเชื่อไปพร้อมด้วย การดำเนินกิจกรรมใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง

ครั้งที่ 2 ผู้วัยรุ่นกับกลุ่มทดลอง ที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน จากนั้นดำเนินการตาม 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. สร้างสัมพันธภาพต่อ กล่าวทักษะกับกลุ่มทดลอง พูดคุยกันเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงความเชื่อต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกต่อจากครั้งที่ 1 ผู้วัยรุ่น เชิง ระยะเวลาและการนัดหมาย

2. ดำเนินการสนทนานำมาบังคับ 4 ขั้นตอนคือ

2.1 ศึกษารูบทของครอบครัวเพื่อการเปลี่ยนแปลง ด้วยการถามหนึ่งคำถาม
2.2 การค้นหา เปิดเผยและแยกแยะความเชื่อต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ของกลุ่มทดลองเพิ่มเติม กระตุ้นให้กับกลุ่มทดลองเล่าและเปิดเผยความเชื่อต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

2.3 ปรับเปลี่ยนความเชื่อที่ยังเป็นอุปสรรคต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ของกลุ่มทดลอง ให้ผู้มีประสบการณ์ที่ผ่านการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก มาเล่าเรื่องราวความรู้สึกของตนเอง ทั้งก่อนการตรวจคัดกรอง ระหว่างการตรวจ และหลังการตรวจคัดกรอง แก่กลุ่มทดลอง เปิดโอกาสให้กลุ่มทดลองได้สอบถามจนสื้นสุดข้อสงสัยในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก กระตุ้นให้กับกลุ่มทดลองของทำการปรับเปลี่ยนความเชื่อที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และคงไว้ซึ่งความคิดที่จะปฏิบัติการต่อไป

2.4 การสะท้อนคิด ใช้คำถามปลายเปิดเพื่อให้กับกลุ่มทดลองอธิบายผลการสนทนานำมาบังคับ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก สรุปผล ระหว่างผู้วัยรุ่นกับกลุ่มทดลอง นัดหมายการพบกันครั้งต่อไปในอีก 7 วัน ขั้นตอน และให้กับกลุ่มทดลองตอบคำถามแบบสอบถามเกี่ยวกับความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก (Post-test) ปิดสัมพันธภาพ ก่อนรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และหากพบว่ากลุ่มทดลองยังมีความเชื่อที่ขัดขวางต่อการเปลี่ยนแปลงดำเนินการปรับเปลี่ยนความเชื่อไปพร้อมด้วย การดำเนินกิจกรรมใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

ครั้งที่ 3 วันตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน ผู้วัยพับกกลุ่มทดลอง ผู้วัยพับกล่าวขอบคุณกลุ่มทดลองที่ให้ความร่วมมือเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัย ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองจากแบบบันทึกการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ผู้วัยพับทำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

กลุ่มควบคุม มีขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน ผู้วัยชีวิৎ坐 โครงการ ผู้ช่วยวิจัยให้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลและแบบสอบถามความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก (Pre-test) ดำเนินการตามรูปแบบปกติ คือ แจกແຜ่นพับและให้ความรู้เกี่ยวกับโรคมะเร็งปากมดลูก โดยเจ้าหน้าที่จากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ การประชาสัมพันธ์ทางโทร-radio ประจำหมู่บ้าน โดยผู้นำชุมชน นัดหมายการพบครั้งที่ 2 อีก 7 วัน

ครั้งที่ 2 ผู้วัยพับกลุ่มควบคุม ที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน ผู้ช่วยวิจัยให้ตอบแบบสอบถามความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก (Post-test) และนัดหมายพบกันวันมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก อีก 3 วัน ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนด

ครั้งที่ 3 วันตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ที่ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน ผู้วัยพับกล่าวขอบคุณกลุ่มควบคุมที่ให้ความร่วมมือในการวิจัย ผู้ช่วยวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบบันทึกการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ผู้วัยพับทำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป และให้กลุ่มควบคุมมารับบริการ โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ๆ ได้ตามความสมัครใจ

การวิจัยครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูล 3 ครั้ง และตรวจสอบความถูกต้องความสมบูรณ์ของแบบสอบถามก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป ดังแสดงในภาพที่ 4

ภาพที่ 4 ขั้นตอนในการดำเนินงานวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดแล้ว ผู้วิจัยได้นำเข้าข้อมูลมาทำการวิเคราะห์โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดค่าความมั่นยึดถือที่ระดับ .05

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง นำเสนอด้วยจำนวน ร้อยละ ไควีสแคร์ (Chi-square test)

2. เปรียบเทียบระดับความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ ในระยะก่อนและหลังทดลอง โดยใช้การทดสอบค่าทีแบบไม่อิสระ (Paired t-test)

3. เปรียบเทียบความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลรูปแบบตามปกติ ในระยะก่อนและหลังทดลองโดยใช้การทดสอบค่าทีแบบอิสระ (Independent t-test)

4. เปรียบเทียบจำนวนคนมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ กับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลรูปแบบตามปกติ โดยใช้การทดสอบค่าไควีสแคร์ (Chi-square test)

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจน้ำเรืองปากมดลูก ของกลุ่มตัวอย่างเบื้องต้นว่า วีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี โดยได้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง 30 ตัวอย่าง และกลุ่มควบคุม 30 ตัวอย่าง รวม 60 ตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 ผลการวิจัยนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความเชื่อกับน้ำเรืองปากมดลูกและการตรวจคัดกรองน้ำเรืองปากมดลูก

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองน้ำเรืองปากมดลูกของกลุ่มทดลองในระดับก่อนทดลองและหลังได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ๑

ส่วนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองน้ำเรืองปากมดลุกระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระดับก่อนทดลองและหลังทดลอง

ส่วนที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการมาตรวจน้ำเรืองปากมดลุกระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ๑ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการคูณรูปแบบตามปกติ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มทดลอง มีอายุอยู่ระหว่าง 30-40 ปี มากที่สุด ร้อยละ 40.0 รองลงมา มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 33.3 ($SD = 8.5$) สถานภาพของกลุ่มทดลอง ส่วนมากมีคู่สมรสและอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 90 การศึกษาของกลุ่มทดลองส่วนมากอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 56.6 ส่วนมากไม่มีบุคคลในครอบครัวหรือญาติสายตรงเป็นน้ำเรืองของกลุ่มทดลอง 4 คน ร้อยละ 86.7 สมาชิกในครอบครัวที่ถูกเลือกให้เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 1 ท่าน ของกลุ่มทดลองมากที่สุดคือ พี่น้อง จำนวน 14 คน ร้อยละ 46.7 รองลงมาคือบุตร จำนวน 7 คน ร้อยละ 23.3

กลุ่มควบคุม มีอายุอยู่ระหว่าง 30-40 ปี มากที่สุด ร้อยละ 36.7 รองลงมา มีอายุระหว่าง 51-60 ปี ร้อยละ 33.3 ($SD = 8.23$) สถานภาพ มีคู่สมรสและอยู่ด้วยกัน 25 คน ร้อยละ 83.3 และโสด 3 คน ร้อยละ 10.0 ตามลำดับ การศึกษาส่วนมากอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 19 คน ร้อยละ 63.3 รองลงมา มัธยมศึกษาตอนต้น 11 คน ร้อยละ 36.7 การมีบุคคลในครอบครัวหรือญาติสายตรง

เป็นมะเร็งของกลุ่มทดลอง 2 คน ร้อยละ 6.7 สมาชิกในครอบครัวที่ถูกเลือกให้เข้าร่วมการวิจัย คือ สามี จำนวน 11 ร้อยละ 36.7 รองลงมาคือ พี่น้อง จำนวน 8 คน ร้อยละ 26.8

ผู้วิจัยทดสอบความแตกต่างของข้อมูลส่วนบุคคลของทั้งสองกลุ่ม โดยสถิติ Chi-square test (หากมี Cell ที่มี Expected count น้อยกว่า 5 มากกว่าร้อยละ 20 ใช้ค่า p ที่ Fisher's exact test) พบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มนี้ข้อมูลพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ข้อมูลที่แตกต่างกัน คือ สมาชิกในครอบครัวที่ถูกเลือกให้เข้าร่วมการวิจัย กลุ่มทดลองมากที่สุดคือ พี่น้อง จำนวน 14 คน ร้อยละ 46.7 ส่วนกลุ่มควบคุม คือ สามี จำนวน 11 ร้อยละ 36.7 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวน และร้อยละของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม จำแนกตามข้อมูลทั่วไป ($n = 60$)

ข้อมูล	กลุ่มทดลอง($n=30$)		กลุ่มควบคุม($n=30$)		χ^2	$p-value$
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
อายุ (ปี)					.934	.136
30-40	12	40.0	11	36.7		
41-50	8	26.7	9	30.0		
51-60	10	33.3	10	33.3		
สถานภาพ					.571*	.609
โสด	1	3.3	3	10.0		
มีคู่สมรสและอยู่ด้วยกัน	27	90.0	25	83.3		
หย่า/แยกกันอยู่/หน้าย	2	6.7	2	6.7		
อาชีพ					.671*	.654
เกษตรกรรม	12	40.0	12	40.0		
แม่บ้าน	2	6.7	4	13.3		
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	2	6.7	3	10.0		
รับจ้างทั่วไป ค้าขาย	14	46.6	11	36.7		
ระดับการศึกษา					4.145	.126
ประถมศึกษา	2	6.7	-	-		
มัธยมศึกษาตอนต้น	11	36.7	11	36.7		
มัธยมศึกษาตอนปลาย	17	56.6	19	63.3		
ขั้นไป						

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูล	กลุ่มทดลอง(<i>n</i> =30)		กลุ่มควบคุม(<i>n</i> =30)		χ^2	<i>p-value</i>
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
เคยมีอาการตกขาวที่ผิดปกติ					0.755	.097
เคย	20	66.7	19	63.3		
ไม่เคย	10	33.3	11	36.7		
มีบุคคลในครอบครัวหรือญาติสายตรงเป็นมะเร็ง					0.433*	.251
ไม่มี	26	86.7	28	93.3		
มี	4	13.3	2	6.7		
สามารถครอบครัวเข้าร่วม					27.27*	.000
การวิจัย	5	16.7	5	16.7		
มารดา	3	10.0	11	36.7		
สามี	7	23.3	6	20.0		
บุตร	1	3.3	-	-		
ปู่ย่า ตา ยาย	14	46.7	8	26.6		
พี่น้อง						

* Fisher's exact test

ส่วนที่ 2 ความเชื่อเกี่ยวกับมะเร็งปักษ์ดลูกและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปักษ์ดลูก

จากการรวบรวมข้อมูลในกิจกรรมของ โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ ของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้ง 2 กลุ่ม พบร่วมกัน 2 ประเด็นที่เป็นอุปสรรคและด้านที่ส่งเสริมเกี่ยวกับมะเร็งปักษ์ดลูกและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปักษ์ดลูก ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเชื่อเกี่ยวกับมะเร็งป้ากมดลูกและการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก

ความเชื่อด้านที่เป็นอุปสรรค (Constraining beliefs)	ความเชื่อด้านที่สนับสนุนและส่งเสริม (Facilitating beliefs)
<p>1. ความเชื่อเกี่ยวกับมะเร็งป้ากมดลูก</p> <ul style="list-style-type: none"> “ ไม่รู้ว่าโรคมะเร็งป้ากมดลูกนี้ มีอาการเริ่มแรกเป็นอย่างไร ยังไม่เคยเห็นผู้ป่วยด้วย โรคนี้มาก่อน ” “ ตอนนี้ยังไม่อยากตรวจ ให้มีอายุสัก 50 ปี ถึงค่อยมาตรวจก็ยังทัน ” “ พ่อแม่ญาติ ไม่มีใครเคยเป็นโรคมะเร็งป้ากมดลูก ฉันคงไม่เป็นโรคนี้แน่ๆ ” “ ไปตรวจแล้วกลัวเจอกับมะเร็งป้ากมดลูกนี้ ไม่อยากรับรู้ เพราะคงทำใจไม่ได้ ” “ ตอนน่องไม่น่าจะเดียงกับโรคนี้ เพราะดูแลตอนน่องตลอดมาอย่างดี ระหว่างเรื่องอาหารการกิน ออยู่เสมอ และมีสมุนไพรหนึ่งต้มกินทุกวัน ” “ เป็นคนโสคมาตรฐานถึงปัจจุบัน กิดว่าคงไม่เป็นโรคนี้อย่างแน่นอน ” <p>2. ความเชื่อเกี่ยวกับการมาตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก</p> <ul style="list-style-type: none"> “ ปีที่แล้วเคยเห็นครื่องมือตรวจแล้ว ใหญ่มาก กลัว ไม่กล้ามาตรวจหรอก ” “ เสียเวลาค้างขาย เพาะะ ไม่มีใครอยู่ข้างของแทน ทำให้สูญเสียรายได้ ” “ ทำไม่ต้องมาตรวจ ไม่มีภาระ ไม่มีเงินว่าจะมีอะไรเกิดขึ้น ” “ ปีที่แล้วข้างบ้านไปตรวจ ก็ไม่รู้ว่าผลการตรวจเป็นอย่างไร ไม่รู้ว่าจะไปตรวจให้เสียเวลาทำไม ” 	<p>1. ความเชื่อเกี่ยวกับมะเร็งป้ากมดลูก</p> <ul style="list-style-type: none"> “ เคยได้ยินมาว่า ถ้าตรวจพบโรคนี้ตั้งแต่ตอนแรก ๆ สามารถรักษาให้หายได้ ” “ รอโอกาสานี้อยู่ เพราะว่าเป็นกลุ่มเสี่ยงจะเกิดโรคนี้ พอดีได้ยินข่าวจึงอยากรมาตรวจ ” “ ตอนน่องมีอาการผิดปกติอยู่ จึงอยากรมาตรวจดูด้วยว่า จะเป็นโรคนี้หรือไม่ ถ้าตรวจเจอ ก็จะรับรักษาทันทีเลย ” “ โรคนี้ไม่ใช่เรื่องธรรม หากเป็นอันตรายถึงตายได้ ถูกยังเล็กจึงอยากรตรวจดู ” “ ตอนเป็นวัยรุ่น เคยเคยกับแฟนคนก่า เขาเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ด้วยกลัวมาก ” “ น้าสาวตายด้วยโรคนี้ ฉันเป็นญาติโดยตรง กลัวว่าจะเป็นแบบน้าสาว ขอมาตรวจดีกว่า ” “ ฉันเป็นที่รักษาสุขภาพ อยากรู้ว่าจะไม่อยากตายด้วยโรคที่มันป้องกันได้ ” “ โรคนี้เคยได้ยินมาส่วนมากป่วยแล้วค่อยไปตรวจ และรักษาไม่ได้แล้ว และตายจะเป็นส่วนใหญ่ แต่ถ้าตรวจเจอโรคนี้ตั้งแต่เนิ่น ๆ หมออสามารถรักษาให้หายได้ เมื่อถึงเวลาตรวจ ก็เลยทำให้อยากมาตรวจ จะได้รู้ว่าตัวเองจะเป็นโรคนี้หรือไม่เป็นกันแน่ ให้รักันไปเลย ” <p>2. ความเชื่อเกี่ยวกับการมาตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก</p> <ul style="list-style-type: none"> “ คุณหมอมาตรวจ ใกล้บ้านพอดี สะดวกมากจึงอยากรมาตรวจในปีนี้ ”

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ความเชื่อด้านที่เป็นอุปสรรค (Constraining beliefs)	ความเชื่อด้านที่สนับสนุนและส่งเสริม (Facilitating beliefs)
<p>“ต้องทำงานทุกวัน ว่าง้อกทึ่กตอนเย็นแล้ว เลยไม่มีโอกาสได้ไปตรวจสักที”</p> <p>“บ้านอยู่หุ่งนา เดินทางมาตรวจลำบากและ ไม่มีคนดูแลวัว ความที่หุ่งนา กลัวขโมยมาตอน ไม่อยู่”</p>	<p>“ฉันตั้งใจที่จะตรวจในปีนี้อยู่แล้ว เพราะปี ที่แล้ว ติดธุระพอดี”</p> <p>“ค่าใช้จ่ายก็ไม่มีด้วย รอเวลาหนึ่งแหละ”</p> <p>“ถูกๆอย่างให้แม่มาตรวจดูสักครั้ง เพราะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ดีต่อแม่ แม่จึงมาตรวจนี้ แหละ”</p> <p>“หนูไม่อยากรู้สึกตัวเอง”</p> <p>“อยากรู้สึกตัวเอง เพราะต้องแต่เกิดมาบัง ไม่เคยไปตรวจมาก่อนเลย คุณหมอมาตรวจให้ ถึงที่ด้วย ยิ่งสะดวก”</p>

ส่วนที่ 3 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองในระยะก่อนทดลองและหลังได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกพบว่า ก่อนทดลองของกลุ่มทดลองค่าเฉลี่ยคะแนน 7.60 ($SD = .89$) หลังทดลองค่าเฉลี่ยคะแนน 13.20 ($SD = .80$) กลุ่มทดลองหลังได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มีความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 1 ว่า สถิติกลุ่มเดียวกันที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ หลังทดลอง มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงขึ้นดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของ
กลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ ในระยะก่อนและหลังทดลอง

คะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก	Min-Max	\bar{X}	SD	t	df	p-value
ก่อนทดลอง	6-10	7.60	.89			
หลังทดลอง	12-14	13.20	.80	29.57	29	.000

ส่วนที่ 4 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปาก
มดลูกระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนทดลองและหลังทดลอง โดย
กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ และกลุ่มควบคุมได้รับการดูแล
รูปแบบตามปกติ

ก่อนทดสอบสมมุติฐาน ผู้วิจัยผลิตดำเนินการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนน
ความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อน
ทดลอง พนบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนน 7.60 ($SD = .89$) กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนน 7.60
($SD = 1.22$) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$)

ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังทดลอง พนบว่า กลุ่มทดลองมีค่าเฉลี่ยคะแนน 13.20 ($SD = .80$)
กลุ่มควบคุมมีค่าเฉลี่ยคะแนน 7.76 ($SD = 1.30$) ค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรอง
มะเร็งปากมดลูกของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งเป็นไป
ตามสมมุติฐานที่ 2 ว่า สถิติกลุ่มเดียวที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ หลังทดลอง มี
ค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงขึ้น ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของ
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะก่อนและหลังการทดลอง ($n = 60$)

คะแนนความตั้งใจ	กลุ่มทดลอง($n = 30$)				กลุ่มควบคุม($n = 30$)				t	p-value
	Min-Max	\bar{X}	SD	Min-Max	\bar{X}	SD				
ก่อนทดลอง	6-10	7.60	.89	5-10	7.60	1.22	1.720	.096		
หลังทดลอง	12-14	13.20	.80	5-10	7.76	1.30	29.571	.000		

ส่วนที่ 5 ผลเปรียบเทียบการมาตรวจนักคัดกรองมะเร็งปากมดลูกระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการคูณรูปแบบตามปกติ

ผลการมาตรวจนักคัดกรองมะเร็งปากมดลูก พบร่วมกับกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มาตรวจนักคัดกรองมะเร็งปากมดลูก 28 ราย ร้อยละ 93.3 ไม่น่า 2 ราย ร้อยละ 6.7 และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการคูณรูปแบบตามปกติ มาตรวจนักคัดกรองมะเร็งปากมดลูก 19 ราย ร้อยละ 63.3 ไม่น่า 11 ราย ร้อยละ 36.7 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของจำนวนผู้มารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก โดยสถิติ Chi-square test พบร่วมกับจำนวนกลุ่มทดลองมารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ 3 ว่า 试验รักษาเสี่ยงที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มาตรวจนักคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่า试验รักษาเสี่ยงที่ได้รับการคูณรูปแบบตามปกติ ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลเปรียบเทียบการมาตรวจนักคัดกรองมะเร็งปากมดลูกระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ และกลุ่มควบคุมที่ได้รับการคูณรูปแบบตามปกติ

การมาตรว จคัดกรองมะเร็งปากมดลูก	มารับบริการ		ไม่มารับบริการ		χ^2	$p-value$
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
กลุ่มทดลอง	28	93.3	2	6.7		
กลุ่มควบคุม	19	63.3	11	36.7	9.205	.000

บทที่ 5

สรุป และอภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยกึ่งทดลองครั้งนี้ (Quasi-experimental research) เพื่อศึกษาประสิทธิผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเป็นสตรีกลุ่มเสี่ยง อายุ 30-60 ปี ที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ที่กำหนด ที่อยู่ในเขตอำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มหลายขั้นตอน (Multi-stage cluster sampling) จำนวน 60 ครอบครัว จัดเข้ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 30 ครอบครัว โดยกลุ่มทดลองให้ได้รับโปรแกรมปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว กลุ่มควบคุมที่ได้รับโปรแกรมการดูแลรูปแบบตามปกติ โดยทำการวิจัยในช่วงเดือนเมษายนถึงเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2559 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 4 ส่วน ได้แก่ 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก 3) แบบบันทึกการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง 4) โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิกครอบครัว ตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน หากค่าความตระหนงของเนื้อหา ได้ = 1 หากค่าความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ใช้สูตรการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟากองโรมันาช ได้ = .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วยการแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ย ตัวเบี่ยงเบนมาตรฐาน เปรียบเทียบข้อมูลด้วย Dependent t-test, Independent t-test และ Chi-Square test

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ส่วนมากมีข้อมูลทั่วไปไม่แตกต่างกัน คือ อายุ 30-40 ปี มากที่สุด สถานภาพมีคู่สมรสและอยู่ด้วยกัน ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ประวัติการเคยติดยาที่ผิดปกติ การไม่สูบบุหรี่ ไม่มีสมาชิกในครอบครัวหรือญาติสายตรงเป็นมะเร็ง เคยได้รับข้อมูลข่าวสารของโรคมะเร็งปากมดลูกที่แตกต่างกัน คือ สมาชิกครอบครัวที่ถูกเลือกให้เข้าร่วมการวิจัยของกลุ่มทดลองมากที่สุด คือ พี่น้อง ร้อยละ 46.7 กลุ่มควบคุมส่วนมากคือ สามี ร้อยละ 36.7
2. สตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

3. สตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

4. สตรีกลุ่มเสี่ยงที่ได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกมากกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการคูณรูปแบบตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$)

การอภิปรายผล

ผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายได้ดังนี้

1. ความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง ก่อนทดลองทั้ง 2 กลุ่ม มีค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกไม่แตกต่างกัน หลังทดลอง กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ ค่าเฉลี่ยคะแนนความตั้งใจที่สูงขึ้นกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการคูณรูปแบบตามปกติ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 1 และ 2 ที่ตั้งไว้ สามารถ อภิปรายได้ดังนี้ โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ สามารถนำไปเพิ่มความตั้งใจของสตรีกลุ่มเสี่ยง ให้สูงขึ้น ได้ ซึ่งเป็นไปตามกรอบแนวคิดรูปแบบความเชื่อความเจ็บป่วยของ Wright and Bell (2009) ซึ่งเป็นรูปแบบการปฏิบัติการพยาบาลครอบครัวขั้นสูง ที่มีจุดเน้นในการปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ความเชื่อของครอบครัวและทีมสุขภาพ โดยมีเป้าหมายหลักคือ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อในบริบท ของการดูแลสุขภาพและความเจ็บป่วยของบุคคลในครอบครัว ให้สตรีกลุ่มเสี่ยงและสมาชิก ครอบครัว ได้เล่าถึงความคิดความเชื่อและปัญหาต่างๆ เกี่ยวกับการตรวจคัดกรองและการมาตรวจ คัดกรองมะเร็งปากมดลูก การสร้างสัมพันธภาพ ทำให้เกิดความ คุ้นเคยและไว้วางใจ ระหว่างสตรี กลุ่มเสี่ยง สมาชิกครอบครัวและผู้วิจัย นั่น การสนทนาบำบัดด้วยการค้นหา เปิดเผยและการแยกแยะ ความเชื่อและเชื้อเชิญให้สมาชิกในครอบครัว ได้มีส่วนร่วม เล่าเรื่องราว ประสบการณ์เกี่ยวกับความ ตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก และความเชื่อที่ขัดขวางต่อการมาตรวจคัดกรอง มะเร็งปากมดลูก เพื่อให้ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกจากผู้วิจัย ซึ่งผู้วิจัย ได้รับฟังเรื่องราวความตั้งใจของสตรีกลุ่มทดลองท่านหนึ่งที่ว่า “ป้าคิดว่า ไม่ไปตรวจหรอก เพราะ อายุมากแล้ว ถ้านั้นจะเป็น มันคงเป็นนานมากแล้ว แต่การที่ได้พูดคุยกับหมวด (ผู้วิจัย) ป้ามีความเข้าใจ เกี่ยวกับ โรคมะเร็งปากมดลูกมากขึ้น ทำให้รู้ว่า ป้าก็เป็นกลุ่มที่เสี่ยงสูง ป้าเลยตั้งใจว่าวันนัดตรวจป้า จะไปแน่ๆ” ผู้วิจัยอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของ การวิจัย การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มทดลอง การสร้าง ความมั่นใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก โดยให้กลุ่มทดลองได้เห็นถึงลักษณะของห้อง ตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ที่มีความมีดชิดและปลอดภัย บุคคลอื่นไม่สามารถเข้าไปได้และผู้ เก็บสิ่งส่งตรวจเป็นพยาบาล ที่ผ่านการอบรมการเก็บสิ่งส่งตรวจหาความผิดปกติของเซลล์มะเร็ง

ป้ากมดลูก ที่มาจากโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไขว้กันตรวจ เพื่อเป็นการลดความอาย การใช้ตีโอี้เกี่ยวกับโรคมะเร็งป้ากมดลูก ขั้นตอนการตรวจ เครื่องมืออุปกรณ์ที่ใช้ในการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก ลุ่มน้ำเงิน ได้เห็น และตัวอย่างของบุคคล ที่มาตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ในโปรแกรมทำให้สตรีกลุ่มน้ำเงินมีความตั้งใจมากขึ้น ตลอดถึงกับการศึกษาของ จันทร์นิภา เกตรา (2551) ที่พบว่า สตรีที่ได้รับโปรแกรม การปรับเปลี่ยนความเชื่อมความตั้งใจในการไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกสูงขึ้น และแม่นมาก เฉิดเฉียง (2555) พบร่วม หลังการให้โปรแกรมความเชื่อค้านสุขภาพ สตรีกลุ่มน้ำเงินมีความตั้งใจในการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกสูงกว่าสตรีกลุ่มน้ำเงินที่ได้รับการดูแลตามปกติ

2. การมาตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก หลังทดลอง สตรีกลุ่มน้ำเงินที่ได้รับโปรแกรม การปรับเปลี่ยนความเชื่อฯ มารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกมากกว่าสตรีกลุ่มน้ำเงินที่ได้รับการดูแลรูปแบบปกติ อภิปรายได้ว่า โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อทำให้เกิดความตั้งใจที่สูงขึ้น และเมื่อมีความตั้งใจแล้วบุคคลจะกระทำพฤติกรรมนั้นขึ้นมา ถึงแม้ว่าทั้งสองกลุ่มจะมีบริการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกที่ศูนย์สุขภาพประจำหมู่บ้านเหมือนกัน แต่สตรีกลุ่มน้ำเงินที่ได้รับการดูแลตามรูปแบบปกติก็ยังมาตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกที่น้อยกว่าสตรีกลุ่มน้ำเงินที่ได้รับ โปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ 3 ผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ การศึกษาของ บุญชิษยา สุทธิโภคทร. (2555) ที่พบว่า ความตั้งใจมาตรวจน้ำเงินที่มาตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก มีความสัมพันธ์กับการมาตรวจน้ำเงินที่มาตรวจน้ำเงินที่มีพฤติกรรมไปตรวจ มะเร็งป้ากมดลูกที่มากขึ้น

ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ด้านปฏิบัติการพยาบาล ผลวิจัย พบร่วม โปรแกรมการปรับเปลี่ยนนี้มีประสิทธิภาพในการปรับเปลี่ยนความเชื่อ ทำให้สตรีกลุ่มน้ำเงินมีการรับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกเพิ่มขึ้น ดังนั้น พยาบาลจึงควรได้รับการอบรมและฝึกฝนการใช้โปรแกรมการปรับเปลี่ยนเพิ่มความเข้าใจเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูกของสตรีกลุ่มน้ำเงิน ปรับเปลี่ยนความเชื่อค้านที่เป็นอุปสรรคมาเป็นค้านที่ส่งเสริมและเอื้อต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งป้ากมดลูก เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานได้

ข้อเสนอแนะเพื่อการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การวิจัยครั้งต่อไปควรจัดทำไปในรูปแบบการปรับเปลี่ยนความเชื่อเป็นรายครอบครัวเนื่องจากอาจมีเรื่องราวของครอบครัวที่ไม่อยากเปิดเผยในที่สาธารณะ หากทำเป็นรายครอบครัวอาจจะทำให้การเข้ารับรู้อุปสรรคของการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก อันจะทำให้ส่งผลต่อการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกได้
2. เพิ่มขนาดของกลุ่มตัวอย่างให้มากขึ้น เพื่อจะได้อ้างอิงในกลุ่มประชากรได้มากขึ้น
3. การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการในศตวรรษลุ่มเดี่ยงที่อาศัยอยู่ในเขตชุมชนชนบทเท่านั้น ซึ่งผลที่ได้อาจแตกต่างหากดำเนินการวิจัยในเขตชุมชนเมือง ดังนั้นจึงควรวิจัยกับศตวรรษลุ่มเดี่ยงในเขตชุมชนเมืองในครั้งต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2547). รายงานการทบทวนสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น: การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้การปรึกษา. กรุงเทพฯ:
- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2544). การป้องกันมะเร็งปากมดลูกในสภาวะที่มีทรัพยากรจำกัด. กรุงเทพฯ: ครุสภากาดพร้าว.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2557). เป้าหมายการตรวจมะเร็งปากมดลูก. กรุงเทพฯ:
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข.
- กัญญาภรณ์ อุยี้ยืน. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี ตำบลคลองน้ำใหญ่ อำเภอคลองลาน จังหวัดกำแพงเพชร. วารสารศูนย์อนามัยที่ 6 ขอนแก่น, 4(1), 15-27.
- ชนิษฐา มูลนิบาล. (2555). โปรแกรมการเตือนกรอบครัวเพื่อส่งเตือนพฤติกรรมการป้องกันมะเร็งปากมดลูก สำหรับเด็ก จังหวัดหนองคาย. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- จตุพล ศรีสมบูรณ์. (2553). การรณรงค์ต่อต้านมะเร็งปากมดลูก. เข้าถึงได้จาก: www.tgcsthai.com/data/janthon_nai_phu_2553.pdf.
- จันทน์ แต่ไฟสูญพงษ์ และณัฐวุฒิ กันตดาวร. (2555). ผลของโปรแกรมการให้ความรู้ ต่อระดับความรู้และทัศนคติ ในสตรีที่มีผลการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกปกติ วารสารสภารการพยาบาล, 28(2) 75- 87.
- จันทร์นิกา เกตรา. (2551). ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อต่อกำลังของสตรีและสามี และ ความตั้งใจในการไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรี สำหรับวัยน้ำนม จังหวัด สารแก้ว. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาล เวชปฏิบัติ ครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา วัชรสินธุ. (2550). ทฤษฎีการพยาบาลครอบครัวขั้นสูง. ชลบุรี: ชลบุรีการพิมพ์.
- ชัยศักดิ์ พากวงศ์. (2555). มะเร็งปากมดลูก. เข้าถึงได้จาก: <http://www.si.mahidol.ac.th/sidoctor/e-pl/articledetail.asp?id=943>
- ธีรวุฒิ คุหะเปรมนะ. (2549). การคัดกรองมะเร็งปากมดลูกโดยวิธี Pap Smear กรุงเทพฯ สยามอອพเช็ท.
- ธีรวุฒิ คุหะเปรมนะ. (2550). คลินิกเวชปฏิบัติปริทัศน์. กรุงเทพฯ: สถาบันมะเร็งแห่งชาติ กระทรวงสาธารณสุข.

- บุญชิญา สุทธิโคตร และสมเดช พินิจสุนทร. (2557). ความรู้ ความเชื่อด้านสุขภาพ และการรับรู้ ข้อมูล ที่่าวสาร ต่อการเข้ารับบริการตรวจหาโรคมะเร็งปากมดลูกของสตรีอายุ 30-60 ปี ในตำบลลกุดจิก อำเภอเมือง จังหวัดหนองบัวลำภู. วิทยานิพนธ์แพทยศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเวชศาสตร์ชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- บัญญติ สุขศรีงาม. (2551). ผู้หญิงไทยกับโรคมะเร็งปากมดลูก. เข้าถึงได้จาก: <http://www.uniserv.bbu.ac.th>.
- ปันทสุ หาระบุตร. (2552). ปัจจัยด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพ ผู้สูงอายุ อำนาจโภคเจริญ จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ปราณี ทองคำ. (2539). เครื่องมือวัดผลทางการศึกษา. ปีตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ปริyanุช มนีโชค. (2553). ผลของโปรแกรมการสอนแบบสร้างแรงจูงใจต่อการรับรู้เกี่ยวกับโรค และอัตราการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีไทยในชนบท. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ประวิทย์ สมพันธ์สันติคุณ. (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของ สตรีในเขตบางแคน กรุงเทพมหานคร. วชิรวาชสาร, 51(2), 111-119.
- เพลินพิศ ขวัญโภน. (2555). ปัจจัยความเชื่อด้านสุขภาพที่สัมพันธ์กับการบริการตรวจคัดกรอง มะเร็งปากมดลูกของสตรีอายุ 30-59 ปี จังหวัดมหาสารคาม, งานนิพนธ์ สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- แม่นมาศ เนิดเรียง. (2555). ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อด้านสุขภาพที่มีผลต่อการ ไปรับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกกลุ่มเสี่ยงตำแหน่งไข流逝 อำนาจหัวเม็ก จังหวัดกาฬสินธุ์. งานนิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ยุภาพร ศรีจันทร์. (2548). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการมารับบริการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของ สตรีตำแหน่งป่าสักกึง อำนาจภูซาง จังหวัดพะเยา. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2548). พจนานุกรมศัพท์ปรัชญา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค พับลิเคชั่นส์ จำกัด.
- รุจารักษ์ พนัญลักษณ์. (2541). การพยาบาลครอบครัว: แนวคิดทฤษฎีและการนำไปใช้. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ: วี.เจ.พรีนติ้ง.

- รุ่งโรจน์ เจเครชัย. (2554). ปัจจัยที่มีผลต่อการมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ในเขต อำเภอสามัคคี จังหวัดพิจิตร. (งานวิจัย). พิจิตร: ศูนย์การศึกษาวิทยาลัยทองสุก จังหวัด พิษณุโลก.
- วิไลวรรณ ขันตธี. (2556). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ของสตรีกลุ่มเสี่ยงในจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและพฤติกรรมศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศราญุทธ อินทรักษ์. (2549). ผลของโปรแกรมสุขศึกษารายการกลุ่มต่อความรู้ ทัศนคติ และความตั้งใจ ในการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกในสตรีกลุ่มเสี่ยง ตำบลสันผีเสื้อ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศูนย์มะเร็งจังหวัดอุบลราชธานี. (2558). ข้อมูลสถิติผู้ป่วยโรคมะเร็ง. เข้าถึงได้จาก <http://www.thammatipo.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539320097&Ntype=3>
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. (2551). สุขภาพคนไทย เรื่องทำอย่างไรส่งความมั่งคั่ง จึงจะมีสุขภาพดี. เข้าถึงได้จาก: <http://www.hiso.or.th/hiso/health>.
- สถาบันมะเร็งแห่งชาติ. (2553). สถิติโรคมะเร็งของประเทศไทย. เข้าถึงได้จาก <http://www.nci.go.th/>
- สถาบันมะเร็งแห่งชาติ. (2558). โรคมะเร็งปากมดลูก. เข้าถึงได้จาก: www.nic.go.th/file_download/Ca_cervix.pdf.
- สมยศ เจริญศักดิ์. (2551). สธ. เสนอทางเลือกใหม่ นำสัมภาษณ์ตรวจมะเร็งปากมดลูก. เข้าถึงได้จาก: <http://www.thairath.com/online.php.html>.
- สมาคมมะเร็งเนรีเวชไทย. (2552). ความรู้สำหรับประชาชน. เข้าถึงได้จาก: www.tgcsthai.com/dataview.php?id=24&code=KP
- สมใจ พรภิกานนท์. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อการตรวจมะเร็งปากมดลูกของสตรีอายุ 35-59 ปี ในเขต อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สาวิตรี วิษณุโยธิน, ชนดดา ชาติอนุลักษณ์, สุริพร แสงสุวรรณ, ออม ใจนวนรา พงษ์ และกัญญาดา พรจรรยา. (2558). ความแตกต่างทางสุขภาพของอาสาสมัครสาธารณสุขในเขตเทศบาล จังหวัดนครราชสีมา ประเทศไทย. วารสารสาธารณสุขและการพัฒนา. 13(1), 37-54.
- สุดาฟ้า วงศ์หาริมนาดา. (2556). ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการไม่มาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกใน ชุมชนที่คัดสรร จังหวัดนนทบุรี. วารสารวิชาการกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ. 9(1), 17-19.

สุมาลี ครุฑทิน. (2551). ความรู้และความเชื่อด้านสุขภาพของสตรีที่มาและไม่มาตรวจมะเร็งปากมดลูก. วิทยานิพนธ์พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.

แสงตะวัน นุญรอด. (2553). ผลของโปรแกรมการพยาบาลโดยให้ครอบครัวมีส่วนร่วมต่อความสามารถและความพึงพอใจของผู้คุ้มครองเด็กป่วยเฉียบพลัน. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาพยาบาลเด็ก, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยนูรพา.

อรพรรณ ลือบุญธรรมชัย. (2545). การพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภาพร แผ่วรัตน. (2554). การสร้างเสริมสุขภาพและป้องกันโรคในชุมชน:

การประยุกต์แนวคิดและทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. ขอนแก่น : กลัังนานาวิทยา.

อนุชตรา วรรณเสวก, ชัยวุฒิ พัตรอุทัย, พิมวดี ตรีโรณ์พร, จริงกฎ ณัฐรังสี, ชลิยา วนะลุน .

(2550). การพัฒนาฐานแบบการให้คำปรึกษาผู้ป่วยโรคมะเร็งที่รับการรักษา ณ ศูนย์มะเร็งจังหวัดอุบลราชธานี. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

Ajzen, I., & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitude and predicting social behavior*.

Englewood Cliffs: Prentice Hall.

Amy, M. D., Jennions M., & Nicotra, A. B. (2011). *Do invasive species show higher phenotypic plasticity than native species and, if so, is it adaptive? A meta-analysis*. Retrieved from: <https://www.scribd.com/document/62607228/Davidson-et-al-2011>

Dahlstrom, L. A. (2010). Attitudes to HPV vaccination among parents of children aged 12-15 years-a population-based survey in Sweden. *International Journal of Cancer*, 126(2), 500-507.

Dorothy, N. S., Chan., & Winnie K. W. So. (2015). A systematic review of randomised controlled trials examining the effectiveness of breast and cervical cancer screening interventions for ethnic minority women. *European Journal of Oncology Nursing*, 19, 536-553.

Glass, G. V. (1976). Primary, Secondary and Meta-Analysis of Research. *Educational Research*, 5(10), 3-8.

Green, C., Brown, G., Dafforn, T. R., Reichhart, J. M., Morley, T., Lomas, D. A., Gubb, D. (2003). Risk factors for adenocarcinoma and squamous cell carcinoma of the cervix in women aged 20-44 years: the UK National case-control study of Cervical Cancer. *British Journal of Cancer*, 89, 2078-2086.

- Han, H. R., Kim J., Lee, J. E., Hedlin, H. K., Song, H., & Song, Y. (2011). Interventions that increase use of Pap tests among ethnic minority women: A meta-analysis. *Psycho-Oncology*, 20(4), 41-51.
- Heusinkveld, P. R. (1997). *Pathways to culture*. Yarmouth, Maine: Intercultural Press.
- Juntasopeepun, P., Davidson, P. M., Chang, S., Suwan, N., Phianmongkhol, Y., & Srisomboon, J. (2011). Development and psychometric evaluation of the Thai Human Papillomavirus Beliefs Scale. *Nurse & Health Sciences*, 13(4), 475-480.
- Kelli Mc Cormack, B. (2003). *Health Belief. Health belief model overview*. Retrieved from: <http://hsc.usf.edu>
- Maria, E. F. (2004) Cervical cancer screening among Latinas recently immigrated to the United States. *Preventive Medicine*, 38(5), 529-535.
- Martensson, J., Stromberg, A., Dahlstrom, U., Karlsson, J. E., & Fridlund, B. (2005). Patients with heart failure in primary health care: Effect of a nurse intervention on health-related quality of life and depression. *The European Journal of Heart Failure*, 7(3), 393-403.
- Nikki, A. H. (2013). Patient knowledge and beliefs as barriers to extending cervical cancer screening intervals in Federally Quailed Health Centers. Retrieved from: www.elsevier.com/locate/ypmed.
- Oran, N.T., Can, H. O., Senuzun. F., Aylaz, R. D. (2008). Health promotion lifestyle and cancer screening behavior: a survey among academician women. *The Asian Pacific Journal of Cancer Prevention*, 9(51) 5-8.
- O'Brien, M. J., Halbert, C. H., Bixby, R., Pimentel, S., & Shea, J. (2010). Community health Worker intervention to decrease cervical cancer disparities in Hispanic women. *Journal of General Internal Medicine*, 25(11), 86-92.
- Polit D. F & Hungler BP. (1999). *Nursing research: principles and methods*. 6th edition. Philadelphia: Lippincott.
- Presnell, S. R., Cohen, B. I. & Cohen, F. E. (1992). A segment-based approach to protein secondary structure prediction. *Biochemistry*, 31, 983-993.
- Rosenstock, I. M. (1974). The Health Belief Model and preventive health behavior. *Health Education Monographs*, 2, 354-386.

- Theresa L. B. (2004). Cervical cancer screening beliefs among young Hispanic women. *Preventive Medicine, 38*, 192-197
- World Health Organization [WHO]. (2002). *Resources adolescent health and development : Broadening the horizon balancing protection and risk for adolescents*. Retrieved from: http://www.who.int/child-adolescent_health/publication/
- World Health Organization [WHO]. (2010). *Summary Report on HPV and Cervical cancer statistics in Thailand*. Retrieved from: <http://screening.iarc.fr/doc/Human%20Papillomavirus%20and%20Related%20Cancers.pdf>
- Wright, L. M., Watson, W. L., & Bell, J. M. (1996). *Beliefs: The heart of healing in families and illness*. New York: Basic Books
- Wright, L. M., & Leahey, M. (2005). *Nurses and Families: A Guide to Family Assessment and Intervention* (3rd ed.). Philadelphia: F. A. Davis.
- Wright, L. M. (2005). *Spirituality, suffering, and illness: Ideas for healing*. Philadelphia: F. A. Davis.
- Wright, L. M., & Bell, J. M. (2009). *Beliefs and Illness: A Model for Healing*. Calgary, Canada: 4th Floor Press Tnc.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุมา เชื้อหอม	ประธานสาขาวิชาการพยาบาลการค่า-ทารก
และการผดุงครรภ์ คณะพยาบาลศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวน ธานี	ประธานสาขาวิชาการพยาบาลสุขภาพจิตและจิตเวช
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนัญชิดาคุณภี ทูลศิริ	อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาการพยาบาลชุมชน
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ตติรัตน์ เตชะศักดิ์ศรี	อาจารย์ประจำกลุ่มวิชาการพยาบาลการค่า-ทารก
และการผดุงครรภ์
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
5. นายแพทย์สยาม ประสานพิมพ์	นายแพทย์ ชำนาญการพิเศษ
ผู้อำนวยการ โรงพยาบาลสว่างวีระวงศ์ฯ
อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี

ภาคผนวก ๔

หนังสือรับรองการพิจารณาจริยธรรมการวิจัย

การพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมวิจัย

เอกสารซึ่งแสดงผู้เข้าร่วมการวิจัย

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

แบบรายงานผลการที่จารณาจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อหัวข้อวิจัยนิพนธ์

ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีก่อภัยเสี่ยงและสมาชิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

Effects of Changing Belief of Women at Risk and Family Members on Intention to and Participate in Cervical Cancer Screening

ชื่อนิพนธ์ จ่าเอก กฤศ พุฒิธรี

รหัสประจำตัวนิพนธ์ 54920263 หลักสูตร พยาบาลศาสตร์มาบัญชี

สาขาวิชา การพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ภาคพิเศษ)

ผลการที่จารณาของคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยฯ มีมติเห็นชอบ รับรองจริยธรรมการวิจัย รหัส 18-03-2559
โดยได้พิจารณาและอิทธิพลการวิจัยเบื้องต้นดังกล่าวไว้ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

1) การเคารพในสิทธิ์ และสิทธิของมนุษย์ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาคือ สตรีก่อภัยเสี่ยง อายุ 30-60 ปี ที่ยังไม่เคยรับบริการตรวจคัดกรองโพรเมะเริงปากมดลูก
ในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา จำนวนทั้งหมด ไม่เกิน 60 ราย สถานที่ที่เก็บรวบรวมข้อมูลคือ ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน
ในเขตอำเภอส่วนบุรี จังหวัดอุบลราชธานี

2) วิธีการอ่านหมายเหตุในการได้รับความยินยอมจากกลุ่มตัวอย่างก่อนเข้าร่วมโครงการวิจัย

(Informed consent) รวมทั้งการปักป้ายที่มีประทับชื่อและรักษาความลับของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3) การดำเนินการวิจัยอย่างเหมาะสม ที่อยู่ไม่ก่อความเสียหายหรืออันตรายต่อกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การรับรองจริยธรรมการวิจัยนี้มีกำหนดระยะเวลาหนึ่งปี นับจากวันที่ออกหนังสือฉบับนี้ ถึงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2560

อนึ่ง กรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม គิจกรรมการวิจัยนี้ ขณะอยู่ในช่วงระยะเวลาให้การรับรองจริยธรรมการ
วิจัย ขอให้ผู้วิจัยส่งรายงานการเปลี่ยนแปลงต่อคณะกรรมการพิจารณาจัดบริหารจริยธรรมการวิจัยเพื่อขอรับรอง (เพิ่มเติม) ก่อน
ดำเนินการวิจัยด้วย

วันที่ให้การรับรอง 11 เดือน เมษายน พ.ศ. 2559

ลงนาม.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. จินดา วัชรินทร์)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาจัดบริหารจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

การพิทักษ์สิทธิ์เข้าร่วมวิจัย

การพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้พิทักษ์สิทธิ์ของผู้ที่สามารถเข้าร่วมในการวิจัย โดยอธิบายการยินยอมเข้าร่วมการวิจัยให้กับกลุ่มตัวอย่างรับทราบดังนี้

ข้าพเจ้า จ่าเอกฤทธิ์ นิติพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กำลังทำวิทยานิพนธ์เรื่อง ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีและสามีครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการนาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ทั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติการพยาบาล โดยคาดหวังให้สตรีมารับการตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกตามระยะเวลาการตรวจสุขภาพ

ในการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้เป็นไปตามความยินยอมและสมัครใจของท่าน ท่านสามารถถอนตัวจากการทำวิจัยได้ตลอดเวลา จึงขอความร่วมจากท่านในการตอบแบบสอบถาม โดยใช้เวลาประมาณ 30 นาที ซึ่งในการตอบครั้งนี้จะไม่มีถูกหรือผิดและไม่มีผลใด ๆ ต่อการดูแลสุขภาพท่านและครอบครัว คำตอบที่ได้จากท่านจะถูกเก็บไว้เป็นความลับและไม่มีผลกระทบใด ๆ ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อตัวท่านและครอบครัวแต่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม

หากท่านมีข้อสงสัยใด ๆ ที่เกี่ยวกับกับงานวิจัยครั้งนี้ ข้าพเจ้ายินดีที่จะตอบให้ท่านเข้าใจและไม่ว่าท่านจะเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้หรือไม่ก็ตาม ท่านจะยังได้รับการรักษาพยาบาลจากเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลตามปกติ ท่านมีสิทธิจะยกเลิกการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้ ได้ตลอดเวลาตามที่ท่านต้องการ โดยไม่มีผลกระทบใด ๆ ทั้งสิ้น

การวิจัยครั้งนี้จะประสบความสำเร็จได้จากการความอนุเคราะห์และความร่วมมือจากท่าน จึงขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

กฤศ กุลบุตรดี

นิติพยาบาลศาสตร์ มหาบัณฑิต

สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว

ใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์ เรื่อง ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของศตวรรษลุ่มเสียง และสมាជิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรฐานคัดกรองมะเร็งปากมดลูก

วันที่ให้คำยินยอม วันที่เดือน พ.ศ.

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยถึง
วัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการวิจัย ประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความ
เข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้ายินดีเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจ และข้าพเจ้ามีสิทธิที่จะบอกเลิก
การเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใด
ๆ ต่อข้าพเจ้า

ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัยบรรรองว่าจะตอบคำถามดัง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่
ปิดบัง ซ่อนเร้นจนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผย
ในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามใน
ใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม..... ผู้ยินยอม
(.....)

ลงนาม..... พยาน
(.....)

ลงนาม..... ผู้วิจัย
(.....)

ลงนาม..... ผู้ช่วยวิจัย
(.....)

-2-

ข้าพเจ้าไม่สามารถอ่านหนังสือได้ แต่ผู้วิจัยได้อ่านข้อความในใบบินຍອມนี้ให้ข้าพเจ้าฟัง
จนข้าพเจ้าเข้าใจดีแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงนามหรือประทับลายนิ้วหัวแม่มือของข้าพเจ้าในใบบินຍອມนี้
ด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....	ผู้บินຍອມ
(.....)	
ลงนาม.....	พยาน
(.....)	
ลงนาม.....	พยาน
(.....)	
ลงนาม.....	ผู้วิจัย
(.....)	
ลงนาม.....	ผู้ช่วยวิจัย
(.....)	

ภาคผนวก ค

**สำเนาหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล**

โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ
เลขที่รับ..... ๕๖๓/๙๘๕
วันที่รับ..... ๒๗.๑๒.๕๔
๑๒๙๑ ๐๙.๐๙.๕๔

ที่ ศธ ๖๖๐๗/ ๐๗/๗

มหาวิทยาลัยบูรพา คณะพยาบาลศาสตร์
๑๖๙ ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข
อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒๐๑๓๑

๒๐ เมษายน ๒๕๕๙

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ และเพื่อดำเนินการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมสุขภาพ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. เค้าโครงวิทยานิพนธ์ฉบับย่อ^๑
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ด้วย จ่าเอกฤทธิ์ กุลบุตรดี รหัสประจำตัว ๕๕๒๐๒๖๓ นิสิตหลักสูตรพยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติครอบครัว คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้รับอนุมัติเค้าโครงวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนความเชื่อของสตรีก่อนเสียงและสมาชิกครอบครัวต่อความตั้งใจในการตรวจคัดกรองและการมาตรฐานคุณภาพเครื่องมือ” โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.วรรรณี เดียวอิศเรศ เป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ คณาฯ จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านอำนวยความสะดวกให้นิสิตเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ สตรีก่อนเสียง อายุระหว่าง ๓๐ – ๖๐ ปี ที่ยังไม่เคยตรวจคัดกรองมาตรฐานคุณภาพเครื่องมือที่ผ่านมา ที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลบางเสร่ จำนวนผู้ป่วยนัก กสุ่มงานการพยาบาลโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ระหว่างวันที่ ๑๘ เมษายน – ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๙ ในวันราชการ เวลา ๘.๓๐ – ๑๖.๐๐ น. โดยแบ่งดังนี้

๑. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ	จำนวน ๓๐ ราย
๒. เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อดำเนินการวิจัย	จำนวน ๓๐ ราย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ผู้เสนอ ณ พ.ร.บ.๑๒๙๑

๙. นฤทธิ์ ธรรมชาติ ภูวดล นิติพัฒนา

ผู้รับ นางสาวปัณฑุณัช นิติพัฒนา

ศูนย์บริการสุขภาพชุมชน ๑๙๒๒๒๒๒๒๒๒๒๒ (รองศาสตราจารย์ ดร.นุจิร์ ไชยมงคล)

คณะศิลปะพยาบาลศาสตร์

งานบริการการศึกษา (บัณฑิตศึกษา) *พัฒนา*

โทรศัพท์ ๐ ๓๘๓๐ ๒๘๕๕, ๐ ๓๘๓๐ ๒๘๕๖ *บูรพา*

โทรสาร ๐ ๓๘๓๓๕ ๓๘๗๖

ผู้จัด ๐ ๘๕ ๖๓๔ ๓๘๙๖

บูรพา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

คำชี้แจง แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลของศตรีกลุ่มเสี่ยง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของศตรีกลุ่มเสี่ยง

ส่วนที่ 3 แบบบันทึกการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของศตรีกลุ่มเสี่ยง

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของศตรีกลุ่มเสี่ยง

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวท่านมากที่สุดพร้อมเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. อายุ.....ปี

2. สถานภาพ โสด มีคู่สมรสและอยู่คู่กัน หย่า/แยกกันอยู่/หมาย

3. จบการศึกษาระดับใด ไม่ได้เรียน ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายขึ้นไป

4. อาชีพ เกษตรกรรม แม่บ้าน รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ

รับจ้างทั่วไป/พื้นาที ประกอบธุรกิจส่วนตัว อื่นๆ

5. สถานะทางเศรษฐกิจ ไม่พอใช้มีหนี้สิน พอใช้ไม่เหลือเก็บ พอใช้เหลือเก็บ

6. ท่านมีบุตรจำนวน.....คน

7. ท่านเคยมีอาการตกขาวที่ผิดปกติหรือไม่ เคย ไม่เคย

8. ปัจจุบันท่านคุณกำเนิดคัวบีบีได ยาเม็ดคุณกำเนิด ยาฉีดคุณกำเนิด ทำหมัน

ใส่ห่วงอนามัย ถุงยางอนามัย อื่นๆ ระบุ

9. ท่านสูบบุหรี่หรือไม่ สูบบุหรี่ ไม่สูบบุหรี่

10. ท่านมีบุคคลในครอบครัวหรือญาติสาย旁ของท่าน เป็นมะเร็งหรือไม่

ไม่มี มีจำนวน คน ถ้ามีเป็นมะเร็ง

11. ท่านเคยได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคมะเร็งปากมดลูกหรือไม่ เคย ไม่เคย

12. สมาชิกในครอบครัวที่ท่านเลือกให้เข้าร่วมการวิจัย จำนวน 1 ท่าน คือ

บิดา มารดา สามี บุตร บุญ娣 ตายา พี่น้อง

เครือญาติอื่นๆ ที่อยู่ในครอบครัวเดียวกัน โปรดระบุ.....

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความตั้งใจในการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง
คำชี้แจง 1. โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง : _____ หน้าข้อความที่ตรงกับความตั้งใจ
ของท่านมากที่สุดเพียงช่องเดียว

1. ท่านตั้งใจจะมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกเมื่อมีบริการในศูนย์สุขภาพชุมชนประจำ
หมู่บ้าน ในเร็วๆ นี้

ไม่ตั้งใจอย่างยิ่ง ไม่ตั้งใจ ไม่ค่อยตั้งใจ เนย ๆ ค่อนข้างตั้งใจ ตั้งใจ ตั้งใจอย่างยิ่ง

: _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____

1 2 3 4 5 6 7

2. ท่านตั้งใจที่จะมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูก ภายในระยะเวลา 1 ปีนี้

ไม่ตั้งใจอย่างยิ่ง ไม่ตั้งใจ ไม่ค่อยตั้งใจ เนย ๆ ค่อนข้างตั้งใจ ตั้งใจ ตั้งใจอย่างยิ่ง

: _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____

1 2 3 4 5 6 7

ส่วนที่ 3 บันทึกการมาตรวจคัดกรองมะเร็งปากมดลูกของสตรีกลุ่มเสี่ยง

ณ ศูนย์สุขภาพชุมชนประจำหมู่บ้าน วันที่ เดือน พ.ศ. 2559

รหัสกลุ่มตัวอย่าง	มาตรวจน้ำคัดกรอง มะเร็งปากมดลูก	ไม่มาตรวจน้ำคัดกรอง มะเร็งปากมดลูก	หมายเหตุ
.....